





EVANGELJ

PO SV. LUKU.

POLEG GRŠKEGA IZVIRNIKA.

NA DUNAJI.

ZALOŽILA BRITANSKA IN INOZEMSKA SVETOPISEMSKA

DRUŽBA.

1879.

A. 4077
C. Fupar

222287

222287

IN = 30002512

Sloven. St. Luke.

Natisnil A. Holzhausen na Dunaji.

EVANGELJ PO SV. LUKU.

I. POGLAVJE.

Ko so mnogi jeli opisovati reči, ktere so popolnoma gotove med nami,

2. Kakor so nam izročili, kteri so od začetka sami videli in so služabniki besede bili:

3. Namenil sem tudi jaz, ki sem vse od začetka na tanko pozvedel, po vrsti pisati tebi, častiti Teofil!

4. Da spoznaš gotovost reči, kterih si se naučil.

5. Bil je v dnéh Heroda kralja Judejskega neki duhoven po imenu Zaharija, od reda Abijevega; in žena njegova od hčerî Aronovih, in ime jej je bilo Elizabeta.

6. Bila sta pa oba pravična pred Bogom, in živela sta po vseh zapovedih in ustavah Gospodovih brez madeža.

7. In nista imela otrók, ker je bila Eliza-

beta nerodovitna, in oba sta se bila uže postarala.

8. Zgodí se pa, ko je po vrsti reda svojega služil pred Bogom,

9. Po navadi duhovstva, zadene ga *opravilo*, naj vnide v tempelj Gospodov, da pokadí.

10. In vsa množiča ljudstva je bila zunej, in molila je v čas kajenja.

11. Prikaže pa mu se angelj Gospodov, stoječ na desnej strani kadilnega oltarja.

12. In Zaharija se ustraši, ko *ga* ugleda, in groza ga obide.

13. Angelj mu pa reče: Ne boj se, Zaharija! kajti uslišana je molitev tvoja, in žena tvoja Elizabeta ti bo rodila sina, in imenuj ime njegovo Janez.

14. In bo ti na radost in na veselje, in veliko se jih bo rojstvu njegovemu radovalo.

15. Kajti velik bo pred Gospodom; in vina in močne pijače ne bo pil, in napolnil se bo Duha svetega še v telesu matere svoje.

16. In veliko sinov Izraelskih bo obrnil h Gospodu Bogu njih.

17. In on pojde pred njim z duhom in močjó Elijevo, da obrne srca očetov k otrokom, in nevernike k razumnosti pravičnih: da pripravi Gospodu ljudstvo gotovo.

18. Pa reče Zaharija angelju: Po čem bom

poznal to? kajti jaz sem star, in žena moja se je postarala.

19. In odgovarjajoč angelj, reče mu: Jaz sem Gabrijel, ki stojim pred Bogom, in poslan sem, naj s teboj govorim, in ti to veselje oznanim.

20. In glej, mutast boš in ne boš mogel govoriti do dné, ko se bo to zgodilo; ker nisi veroval besedam mojim, ktere se bodo izpolnile o svojem času.

21. In čakalo je ljudstvo Zaharija; in čudili so se, da se tako dolgo mudí v tempeljnu.

22. Ko pa izide, ni jim mogel govoriti; in spoznajo, da je videl prikazen v tempeljnu: in on jim je pomigaval, in ostal je mutast.

23. In zgodí se, ko se izpolnijo dnevi službe njegove, odide na dom svoj.

24. A po teh dnéh je Elizabeta žena njegova spočela, in skrivala se je pet mesecev, govoreč:

25. Tako mi je storil Gospod v dnéh, ko se je ozrl *na me*, da odvzeme oponos moj med ljudmi.

26. A šesti mesec pošlje Bog angelja Gabrijela v mesto Galilejsko, kteremu je ime Nazaret,

27. K devici zaročenej možu, kteremu je

bilo ime Jožef, iz hiše Davidove; in devici *je bilo* ime Marija.

28. In angelj vnide k njej, in reče: Zdrava, z milostjo obdarovana! Gospod *je* s teboj; blagoslovljena *si* ti med ženami.

29. Ona pa, ko *ga* ugleda, prestraši se od besede njegove, in premišljevala je, kakošen bi bil ta pozdrav.

30. Pa jej angelj reče: Ne boj se, Marija! našla si namreč milost pri Bogu.

31. In glej, spočela boš v telesu, in rodila boš sina, in imenuj ime njegovo Jezus.

32. Ta bo velik, in imenoval se bo sin najvišega; in dal mu bo Gospod Bog prestol Davida očeta njegovega,

33. In kraljeval bo v hiši Jakobovej vekomaj, in kraljestvu njegovemu ne bo konca.

34. Marija pa reče angelju: Kako bo to, ko moža ne poznam?

35. In odgovarjajoč angelj, reče jej: Sveti Duh bo prišel na te, in moč najvišega te bo obsenčila; za to se bo sveto, katero se bo rodilo *iz tebe*, imenovalo sin Božji.

36. In glej, Elizabeta teta tvoja, tudi ona je spočela sina v starosti svoje; in ta mesec *jej* je šesti, njej, ki jo imenujejo nerodovitno:

37. Ker ne bo nobene besede pri Bogu, ktera se ne bi mogla izpolniti.

38. Marija pa reče: Glej, dekla *sem* Gospodova; zgôdi mi se po besedi tvojej. In angelj odide od nje.

39. Vstavši pa Marija v té dní, odide jadrno na gorenjo *stran* v mesto Judovo.

40. In vnide v hišo Zaharijevo, in pozdravi Elizabeto.

41. In zgodí se, ko sliši Elizabeta pozdrav Marijin, zaigra dete v telesu njenem; in Elizabeta se napolni Duha svetega,

42. In zavpije z močnim glasom, in reče: Blagoslovljena *si* ti med ženami, in blagoslovljen *je* sad telesa tvojega.

43. In odkod meni to, da je prišla mati gospoda mojega k meni?

44. Kajti glej, ko je prišel glas pozdrava tvojega v ušesa moja, zaigralo je dete radostno v telesu mojem.

45. In blagor jej, ktera je verovala; kajti zgodilo se bo, kar jej je rekel Gospod.

46. Pa reče Marija: Duša moja poveličuje Gospoda,

47. In duh moj se je oveselil v Bogu, zveličarji mojem:

48. Da se je ozrl na ponižanje dekle svoje. Kajti glej, odslej me bodo blagrovali vsi rodovi:

49. Ker mi je storil velike reči on, ki je mogočen, in ime njegovo sveto;

50. In usmiljenje njegovo od roda do rodastim, kateri se ga bojé.

51. Pokazal je moč z roko svojo: razkropil je ošabne v mislih srca njih;

52. Vrgel je mogočne s prestola, in povišal je ponižne.

53. Lačne je napolnil z blagom, in bogate je odpravil prazne.

54. Sprejel je Izraela hlapca svojega, da se spomene usmiljenja svojega.

55. (Kakor je govoril očetom našim,) Abrahamu in semenu njegovemu na vekomaj.

56. Prebila je pa Marija ž njo kake tri mesece; in vrne se na dom svoj.

57. A Elizabeti se izpolni čas, da porodi, in rodi sina.

58. In sosedje in sorodniki njeni zaslišijo, da je pokazal Gospod veliko usmiljenje svoje na njej; in radovali so se ž njo.

59. In zgodí se osmi dan, *da* pridejo deteta obrezovat; in klicali so ga po imenu očeta njegovega, Zaharija.

60. Ali odgovarjajoč mati njegova, reče: Ne, nego imenoval se bo Janez.

61. In rekó jej: Nikogar ni v rodovini tvojej, da bi mu bilo tako ime.

62. In pomigavali so očetu njegovemu, kako hoče, da bi ga imenovali.

63. In izprosivši tablico, napiše, govoreč: Janez mu je ime. In vsi se začudijo.

64. In odprla so se usta njegova pri tej priči in jezik njegov, in govoril je, hvaleč Boga.

65. In strah obide vse njih sosedé; in po vsej gorenjej Judeji se razglasé vse te reči.

66. In vsi, kateri *jih* slišijo, položé *jih* v srce svoje, govoreč: Kaj neki bo iz tega otroka? In roka Gospodova je bila ž njim.

67. In Zaharija oče njegov se napolni Duha svetega, in prerokuje, govoreč:

68. Blagoslovljen Gospod Bog Izraelov, da je obiskal in odrešil ljudstvo svoje;

69. In nam povzdignil rog zveličanja v hiši Davida hlapca svojega,

70. (Kakor je govoril z ustmi svetih prerokov svojih, ki so bili od nekedaj:)

71. Da *nas* bo rešil sovražnikov naših in iz rok vseh, kateri nas mrzé:

72. Da storí usmiljenje očetom našim, in se spomené svete zaveze svoje,

73. Prisega, ktero je prisegel Abrahamu očetu našemu, da nam bo dal,

74. Da mu, rešeni iz rok sovražnikov svojih, brez straha služimo,

75. V svetosti in pravičnosti pred njim vse svoje žive dni.

76. In ti, otrok, imenoval se boš prerok

najvišega; kajti šel boš pred obličjem Gospodovim, da mu pripraviš pot;

77. In daš razum zveličanja ljudstvu njegovemu za odpuščanje njih grehov,

78. Po pristrčnem usmiljenji Boga našega, po katerem nas je obiskal vzhod z vižave:

79. Da obsije tiste, kateri sedé v temi in smrtnej senci; da naravná noge naše na pot mirú.

80. A dete je rastlo in se krepčalo v duhu; in bilo je v puščavah do dné, ko se pokaže Izraelu.

II. POGlavJE.

Zgodí se pa tiste dní, *da* izide povelje od cesarja Avgusta, naj se popiše ves svet.

2. (To popisovanje prvo bilo je, ko je vladal v Siriji Cirenij.)

3. In šli so vsi, da se zapišejo, vsak v svoje mesto.

4. Napoti se pa tudi Jožef iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v mesto Davidovo, ktero se imenuje Betlehem, (ker je bil iz hiše in rodovine Davidove,)

5. Da se zapiše z Marijo zaročeno mu ženo, ktera je bila noseča.

6. Zgodí se pa, ko sta bila tam, *da* se izpolnijo dnevi, da rodi.

7. In rodi sina svojega prvenca, in povije

ga v plenice, in položi ga v jasli: ker jima ni bilo prostora v gostivnici.

8. Bili so pa pastirji v tistem kraji, kateri so čuli in na ponočnih stražah bili pri čredi svoje.

9. In glej, angelj Gospodov pristopi k njim, in slava Gospodova jih obsije; in uplašijo se z velikim strahom.

10. Pa jim angelj reče: Ne bojte se! kajti glej, oznanjam vam veliko radost, ktera bo vsemu ljudstvu:

11. Da vam se je rodil danes zveličar, kateri je Kristus Gospod, v mestu Davidovem.

12. In *to* vam *bo* znamenje: Našli boste dete povito, da leži v jaslih.

13. In na hip se pokaže z angeljem množica nebeške vojske, kateri so Boga hvalili, govoreč:

14. Slava na višavah Bogu, in na zemlji mir; med ljudmi dobra volja.

15. In zgodí se, ko odidejo angelji od njih na nebo, pa rekó pastirji med seboj: Pojdimo do Betlehema, in poglejmo to reč, ki se je zgodila, ki nam jo je povedal Gospod.

16. In pridejo jadrno, in najdejo Marijo in Jožefa, in dete, da leži v jaslih.

17. Videvši pa, povedó, kar jim je bilo rečeno za to dete.

18. In vsi, kateri so slišali, začudijo se temu, kar so jim bili povedali pastirji.

19. A Marija je vse te besede varovala, in zlagala *jih* je v srcu svojem.

20. In vrnejo se pastirji, slaveč in hvaleč Boga za vse, kar so slišali in videli, kakor jim je bilo povedano.

21. In ko se izpolni osem dnî, da dete obrežejo, pa mu dadó ime Jezus, katero je bil imenoval angelj, predno se je še začel v telesu.

22. In ko se izpolnijo dnevi očiščevanja njenega, po postavi Mojzesovej, prineseta ga v Jeruzalem, da ga postavita pred Gospoda,

23. (Kakor je pisano v postavi Gospodovej: „Vsak samec, kateri odprè maternico, posvetí naj se Gospodu.“)

24. In da dasta dar po tem, kar je rečeno v postavi Gospodovej: „Dve grlici ali dva golobiča.“

25. In glej, bil je človek v Jeruzalemu, kteremu je bilo ime Simeon, in ta človek *je bil* pravičen in pobožen, in čakal je tolažbe Izraelove, in Duh sveti je bil v njem.

26. In razodel mu je bil sveti Duh, da ne bo videl smrti, dokler ne vidi Kristusa Gospoda.

27. In pride v Duhu v tempelj. In ko

prineseta roditelja otroka Jezusa, da stori-ta za-nj po šegi postave,

28. Pa ga on vzeme na naročje svoje, in zahvali Boga, in reče:

29. Sedaj odpuščaš hlapca svojega, Gospod, po besedi svojej v miru:

30. Ker so videle oči moje zveličanje tvoje,

31. Ktero si pripravil pred obličjem vseh narodov;

32. Luč za razsvetljenje poganov, in slavo naroda tvojega Izraelskega.

33. A Jožef in mati njegova sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem.

34. In blagoslovi ju Simeon, in reče Mariji materi njegovej: Glej, ta je postavljen na pad in vstajenje mnogim v Izraelu, in za znamenje, kteremu se bo nasprotovalo:

35. (A tebi samej bo pa prebodel meč dušo!) da se odkrijejo iz mnogih src misli.

36. In bila je prerokinja Ana, hči Fanuelova, od rodú Azerjevega: ta je bila zelo stara, in sedem let je bila živela z možem po devištvu svojem;

37. In vdova okoli štiri in osemdesetih let, ktera ni odhajala od tempeljna, in je s postom in molitvami služila Bogu noč in dan.

38. In ta ravno tisti čas pristopi, in hvallila je Gospoda, in govorila je o njem vsem, kteri so čakali odrešenja v Jeruzalemu.

39. In ko vse po postavi Gospodovej dopolnijo, vrnejo se v Galilejo, v mesto svoje Nazaret.

40. A dete je rastlo, in krepčalo se je v duhu, in napolnjevalo se je modrosti; in milost Božja je bila ž njim.

41. In hodila sta roditelja njegova vsako leto v Jeruzalem o velikonočnem prazniku.

42. In ko mu je bilo dvanajst let, in sta bila šla v Jeruzalem po navadi praznika,

43. In sta dní dokončala, ko sta se onadva vračala, ostal je deček Jezus v Jeruzalemu. In *tega* ni vedel Jožef in mati njegova.

44. Misleč pa, da je pri družčini, prešla sta dan hodá, in iskala sta ga pri sorodnikih in pri znancih.

45. In ko ga nista našla, vrneta se v Jeruzalem, iskajoč ga.

46. In zgodí se po treh dnéh, *da* ga najdeta v tempeljnu, da sedí sredi učenikov, ter jih poslušá, in jih vprašuje.

47. Čudili pa so se vsi, kateri so ga poslušali, razumu njegovemu in odgovorim njegovim.

48. In ko ga ugledata, zavzemeta se; in reče mu mati njegova: Sin, kaj si nama storil tako? Glej, oče tvoj in jaz sva te z žalostjo iskala.

49. Pa jima reče: Kaj, da sta me iskala?

Nista li vedela, da moram biti v tem, kar je očeta mojega?

50. In ona nista razumela besede, katero jima je rekel.

51. Ter snide ž njima, in pride v Nazaret; in bil jima je pokoren. In mati njegova je varovala vse te besede v srcu svojem.

52. In Jezus je napredoval v modrosti in rasti, in v milosti pri Bogu in ljudéh.

III. POGlavJE.

Petnajstega pa leta vlade cesarja Tiberija, ko je bil Pontijski Pilat poglavar v Judeji, in Herod četrtnik v Galileji, a Filip brat njegov četrtnik v Itureji in Trahonitskej pokrajini, in Lizanija četrtnik v Abileni,

2. Za vélikih duhovnov Ana in Kajfa: reče Bog Janezu Zaharijevemu sinu v puščavi,

3. Ter pride v vso okolico Jordansko, oznanjujoč krst pokore za odpuščanje grehov;

4. Kakor je pisano v bukvah govorov Izaija preroka, kateri pravi: „Glas vpijočega v puščavi: Pripravite pot Gospodov; poravnajte steze njegove.

5. Vsaka dolina naj se izpolni, in vsaka gora in grič naj se zniža; in kar je krivo, bodi raven *pot*, in ostra pota *naj bodo* gladka.

6. In vse človeštvo bo videlo zveličanje Božje.“

7. Govoril je torej množicam, ktere so izhajale, da bi jih krstil: Gadja zalega! kdo vam je pokazal, kako boste ubežali prihodnjeje jezi?

8. Rodite torej vreden sad pokore; in ne začenjajte govoriti v sebi: Za očeta imamo Abrahama; kajti pravim vam, da more Bog iz tega kamenja obuditi Abrahamu sinove.

9. Uže pa tudi sekira drevju pri korenini stojí: vsako torej drevo, ktero ne rodí dobrega sadú, posekalo se bo in vrglo na ogenj.

10. In vpraševale so ga množice, govoreč: Kaj naj torej storimo?

11. Odgovarjajoč pa, velí jim: Kdor ima dve suknji, podá naj tistemu, kteri nima; in kdor ima hrane, storí naj enako.

12. Pridejo pa tudi mitarji, da bi jih krstil, in rekó mu: Učenik, kaj naj storimo?

13. On jim pa reče: Nič več ne tirjajte, nego kar vam je ukazano.

14. Vpraševali so ga pa tudi vojaki, govoreč: In mi, kaj naj storimo? In reče jim: Nikogar ne bíjte, in ne ovajajte; in bodite zadovoljni s plačo svojo.

15. Ko je pa ljudstvo čakalo, in so vsi premišljevali v srcih svojih za Janeza, če in ne mara on Kristus,

16. Odgovorí Janez vsem, govoreč: Jaz vas z vodo krščujem; gre pa močnejši od mene,

kteremu nisem vreden odvezati jermena na obutalu njegovem: On vas bo krstil z Duhom svetim in ognjem.

17. Komur *je* lopata v roki njegovej, in bo očedil gumno svoje; in pospravil bo pšenico v žitnico svojo, a plevo bo spalil z neugasljivim ognjem.

18. In tako je še veliko drugega napomnil in oznanjeval ljudstvu.

19. Herod pa četrtnik, ker ga je svaril za voljo Herodijade žene Filipa brata njegovega, in za vse, kar je hudega storil Herod,

20. Stori vrh vsega tudi to, in zaprè Janeza v ječo.

21. Zgodilo se pa je, ko se je krščevalo vse ljudstvo, in se je Jezus krstil in je molil: da se je odprlo nebo,

22. In je sešel sveti Duh v telesnej podobi ko golob na-nj, in se je glas z neba oglasil, govoreč: Ti si sin moj ljubljeni, ti si po mojej volji.

23. In ta Jezus je pričenal kako trideseto leto, sin, kakor se je mislilo, Jožefa, *sina* Helijevega,

24. *Sina* Matatovega, *sina* Levijevega, *sina* Melhijevega, *sina* Janovega, *sina* Jožefovega,

25. *Sina* Matatijevega, *sina* Amosovega,

sina Naumovega, *sina* Eslijevega, *sina* Nangejevega,

26. *Sina* Maatovega, *sina* Matatijevega, *sina* Semejevega, *sina* Jožefovega, *sina* Judovega,

27. *Sina* Joanovega, *sina* Resovega, *sina* Zorobabeljnovega, *sina* Salatijelovega, *sina* Nerijevega,

28. *Sina* Melhijevega, *sina* Adijevega, *sina* Kozamovega, *sina* Elmodamovega, *sina* Erovega,

29. *Sina* Jozejevega, *sina* Elijezerjevega, *sina* Jorimovega, *sina* Matatovega, *sina* Levijevega,

30. *Sina* Simeonovega, *sina* Judovega, *sina* Jožefovega, *sina* Jonanovega, *sina* Elijahimovega,

31. *Sina* Melejevega, *sina* Majnanovega, *sina* Matatajevega, *sina* Natanovega, *sina* Davidovega,

32. *Sina* Jesejevega, *sina* Obedovega, *sina* Boozovega, *sina* Salmonovega, *sina* Naasonovega,

33. *Sina* Aminadabovega, *sina* Aramovega, *sina* Ezronovega, *sina* Faresovega, *sina* Judovega,

34. *Sina* Jakobovega, *sina* Izakovega, *sina* Abrahamovega, *sina* Tarovega, *sina* Nahorovega,

35. *Sina Saruhovega, sina Ragavovega
sina Falekovega, sina Eberjevega, sina
Salovega,*

36. *Sina Kajnanovega, sina Arfaksado-
vega, sina Semovega, sina Noetovega,
sina Lamehovega,*

37. *Sina Matuzalovega, sina Enohovega,
sina Jaredovega, sina Maleleelovega, sina
Kajnanovega,*

38. *Sina Enosovega, sina Setovega, sina
Adamovega, in ta je bil Božji.*

IV. POGlavJE.

Jezus pa, svetega Duha poln, vrne se od Jordana; in odpelje ga Duh v puščavo.

2. In štirideset dnî ga je izkušal hudič. In ničesar ni jedel v teh dnéh; in ko minejo, potem postane lačen.

3. In reče mu hudič: Če si sin Božji, reci temu kamenu, naj postane kruh.

4. In odgovorí mu Jezus, govoreč: Pisano je: „Ne bo živel človek o samem kruhu, nego o vsakej besedi Božjej.“

5. In popeljavši ga hudič na visoko goro, pokaže mu vsa kraljestva sveta v pičici časa.

6. In reče mu hudič: Tebi bom dal vso to oblast in njih slavo; kajti meni je izročena, in dám jo, komurkoli jo hočem.

7. Ti torej če se pokloniš pred menoj, tvoje bo vse.

8. In odgovarjajoč, reče mu Jezus: Poberi se od mene, satan! Kajti pisano je: „Poklanjaj se Gospodu Bogu svojemu, in njemu edinemu služi.“

9. In pelje ga v Jeruzalem, in postavi ga na vrh tempeljna, in reče mu: Če si sin Božji, vrzi se odtod dol;

10. Kajti pisano je: „Angeljem svojim bo zapovedal za te, naj te varujejo;

11. In vzeli te bodo na roke, da se kje z nogo svojo ne udariš o kamen.“

12. In odgovarjajoč, reče mu Jezus: Povedano je: „Ne izkušaj Gospoda Boga svojega.“

13. In končavši hudič vso izkušnjava, odide od njega do časa.

14. In vrne se Jezus z močjó duhovno v Galilejo; in glas o njem izide po vsem okolnem kraji.

15. In on je učil po njih shajališčih, in vsi so ga slavili.

16. In pride v Nazaret, kjer je odrastel; in vnide po navadi svoje, v sobotni dan, v shajališče, in vstane da bere.

17. In dadó mu bukve Izaija preroka; in ko razgane bukve, najde mesto, kjer je bilo pisano:

18. „Duh Gospodov je na meni: za to, ker me je pomazilil; da oznanim evangelj ubogim, poslal me je, da uzdravim pötrte v srcu, da oznanim jetnikom, *da se bodo izpustili*, in slepcem, *da bodo spregledali*, da izpustim sužnje v svobodo,

19. Da oznanim prijetno leto Gospodovo.“

20. In zgane bukve, in dá strežaju, in sede; in vsi v shajališči so gledali na-nj.

21. In začne jim govoriti: Danes se je izpolnilo to pismo v ušesih vaših.

22. In vsi so mu pričali, in čudili so se se besedam milosti, ktere so izhajale iz ust njegovih, in govorili so: Ali ni ta sin Jožefov?

23. In reče jim: Gotovo mi boste povedali to priliko: Zdravnik, uzdravi se sam! Karkoli smo slišali, da se je zgodilo v Kapernaumu, stori tudi tu v domovini svojeje.

24. Reče pa: Resnično vam pravim, da ni noben prerok prijeten v domovini svojeje.

25. Ali v resnici vam pravim, *da je bilo veliko vdov v dnéh Elija v Izraelu*, ko se je nebo zaprlo tri leta in šest mesecev, tako, da je nastala velika lakota po vsej zemlji;

26. In k nobenej od njih ni bil poslan Elija, razen v Sarepto Sidonsko k ženi vdovi.

27. In veliko gobavcev je bilo za Eliseja preroka v Izraelu; in nobeden od njih se ni očistil, razen Naaman Sirijan.

28. In vsi v shajališči se napolnijo jeze, ko to slišijo.

29. In vstavši, izženó ga ven iz mesta, in odpeljejo ga na vrh gore, na kterej je bilo njih mesto sezidano, da bi ga dol pahnili.

30. Ali on prejde posredi njih, in odide.

31. In snide v Kapernaum mesto Galilejsko; in učil jih je ob sobotah.

32. In čudili so se nauku njegovemu, ker je bila beseda njegova silna.

33. In v shajališči je bil človek, kateri je imel nečistega duha hudičevega, in zakričí z močnim glasom,

34. Govoreč: Pojenjaj, kaj imaš z nami, Jezus Nazarečan? Prišel si, da bi nas pogubil? Poznam te, kdo si — svetnik Božji.

35. In zapretí mu Jezus, govoreč: Umolkni, in izidi iz njega! In trešči ga hudič na sredo, in izide iz njega, in nič ga ni oškodoval.

36. In obide jih groza vse, in pomenkovali so se med seboj, govoreč: Kakošna je ta beseda, da z oblastjo in močjó ukazuje nečistim duhovom, ter izhajajo?

37. In razglasí se glas o njem po vsem okolnem kraji.

38. Vstavši pa iz shajališča, vnide v hišo Simonovo. Tašča pa Simonova imela je hudo mrzlico; in zaprosijo ga za njo.

39. In stoječ nad njo, zapretí mrzlici, in

pustí jo; in precej je vstala, ter jim je stregla.

40. Ko je pa solnce zahajalo, vsi, kateri so imeli bolnike z različnimi boleznimi, dovažali so jih k njemu; a on je na vsakega od njih pokladal roke, ter jih je uzdravljajal.

41. Izhajali pa so tudi hudiči iz mnogih, kričeč in govoreč: Ti si Kristus sin Božji. In grozeč se, ni jim dal govoriti, ker so vedeli, da je on Kristus.

42. Ko se pa zdani, izide, in odide na samotni kraj; in ljudstvo ga je iskalo, in pridejo k njemu, in pridržavali so ga, da ne bi šel od njih.

43. On jim pa reče: Tudi drugim mestom moram oznanjevati evangelj o kraljestvu Božjem; kajti za to sem poslan.

44. In oznanjeval je po shajališčih Galilejskih.

V. POGlavJE.

Zgodí se pa, ko ga ljudstvo obsuje, da bi poslušali besedo Božjo, pa je on stal pri jezeru Genezaretskem.

2. In ugleda dve ladji, da stojite ob jezeru; a ribiči so bili izšli iz njih in so izpirali mreže.

3. In stopivši v eno od ladij, ktera je bila Simonova, zaprosi ga, naj malo odrine od kraja; ter sede, in učil je iz ladje ljudstvo.

4. A ko neha govoriti, reče Simonu: Odrini na globoko, in vrzite mreže svoje na lov.

5. In odgovarjajoč Simon, reče mu: Učenik, vso noč smo se trudili, in nič nismo vjeli; ali po besedi tvoje vrgel bom mrežo.

6. In storivši to, zajemó veliko število rib; trgala pa jim se je mreža,

7. Ter pomignejo tovarišem, kateri so bili v drugej ladji, naj jim pridejo pomagat. Ter pridejo, in napolnijo obe ladji, da ste se topili.

8. Videvši pa *to* Simon Peter, pade h kolonom Jezusovim, govoreč: Izidi od mene, ker sem človek grešnik, gospod!

9. Kajti groza je bila obšla njega in vse, kateri so bili ž njim, od vlaka rib, ki so ga bili zajeli.

10. Ravno tako pa tudi Jakoba in Janeza, sinova Zebedejeva, ktera sta bila tovariša Simonova. Pa reče Jezus Simonu: Ne boj se! odslej boš ljudi lovil.

11. In potegnivši ladjo h kraju, popusté vse, in odidejo za njim.

12. In zgodí se, ko je bil v enem mestu, in glej, mož ves v gobi; in ugledavši Jezusa, pade na obraz, in prosil ga je, govoreč: Gospod, če hočeš, moreš me očistiti.

13. In stegnivši roko, dotakne se ga, in

reče: Hočem, očisti se! In precej je odšla goba od njega.

14. In on mu naročí, naj nikomur ne pové; nego pojdi, *reče mu*, pokaži se duhovnu, in prinesi za očiščenje svoje, kakor je ukazal Mojzes, njim za pričo.

15. Ali razgláševala se je le še s tem bolj govornica o njem; in stekalo se je veliko ljudstva, da bi *ga* poslušali, in da bi jih uzdravljajal od njih bolezni.

16. A on je odhajal v puščave in je molil.

17. In zgodí se en dan, in on je učil; in sedeli so *tam* Farizeji in učeniki postave, kateri so bili prišli iz vseh vasí Galilejskih in Judejskih in Jeruzalema; in moč Gospodova je bila, da jih je uzdravljala.

18. In glej, možjé prinesó na odru človeka, kateri je bil mrtvouden, in iskali so, kako bi ga vnesli in položili pred-nj.

19. In ko ne najdejo, kod bi ga vnesli, za voljo ljudstva, zlezejo na streho, in skozi skodle spusté ga z odrom na sredo pred Jezusa.

20. In videvši njih vero, reče mu: Človek, odpuščajo ti se grehi tvoji.

21. Pa začnó premišljati pismarji in Farizeji, govoreč: Kdo je ta, da preklinja Boga? Kdo more odpuščati grehe, razen edini Bog!

22. Spoznavši pa Jezus njih misli, odgo-

vorí in jim reče: Kaj premišljate v srcih svojih?

23. Kaj je laže, reči: Odpuščajo ti se grehi tvoji? ali reči: Vstani in hodi?

24. Da boste pa vedeli, da ima oblast sin človečji na zemlji odpuščati grehe, (reče mrtvoudnemu:) Tebi pravim, vstani in vzemi oder svoj, in pojdi na dom svoj.

25. In precej vstane pred njimi, in vzeme, na čemer je ležal, in odide na dom svoj, hvaleč Boga.

26. In groza obide vse, in hvalili so Boga, in napolnijo se strahú, govoreč: Čudne reči smo videli danes.

27. In po tem izide, in ugleda mitarja, po imenu Levija, da sedí na mitnici, in reče mu: Pojdi za menoj!

28. In pustivši vse, vstane in odide za njim.

29. In napravi mu Levij veliko pojedinjó v hiši svoje; in bila je velika množica mitarjev, in drugih, kateri so ž njimi sedeli za mizo.

30. In godrnjali so pismarji in Farizeji, govoreč učencem njegovim: Za kaj z mitarji in grešniki jeste in pijete?

31. In odgovarjajoč Jezus, reče jim: Ne potrebujejo zdravi zdravnika, nego bolni.

32. Nisem prišel klicat pravičnih, nego grešnike na pokoro.

33. A oni mu rekó: Po kaj se učenci Janezovi pogostoma postijo, in molijo, tako tudi Farizejski; tvoji pa jedó in pijejo?

34. On jim pa reče: Morete li storiti, da bi se svatje, dokler je ženin ž njimi, postili?

35. Prišli bodo pa dnevi, in ko jim se bo ženin odvzel, tedaj se bodo postili v tistih dnéh.

36. Pravil jim je pa tudi priliko: Nikdor zaplate od nove obleke ne prišiva na staro obleko; sicer bo tudi novo razdril, in starej se ne prilega zaplata od nove.

37. In nikdor ne deva novega vina v stare mehove; sicer predere vino nove mehove, in ono se izlije, in mehovi se pokazé;

38. Nego novo vino se mora v nove mehove vlijati, in oboje se ohrani.

39. In kdor je pil staro, nikdar ne če precej novega; ker pravi: Staro je bolje.

VI. POGLAVJE.

Zgodí se pa prvo soboto drugega *dné*, da je šel skozi setve; in trgali so učenci njegovi klasje, in meli so *ga* z rokami, ter jedli.

2. Nekteri pa od Farizejev rekó jim: Za kaj delate, kar se ne sme delati ob sobotah?

3. In odgovarjajoč, reče jim Jezus: Ali niste brali tega, kar je storil David, ko se je bil ulakotil on in kateri so bili ž njim?

4. Kako je šel v hišo Božjo, in je postavljene kruhe vzel in snedel, in dal tudi tistim, kateri so bili z njim: katerih ne sme *nikdor* jesti, razen edini duhovni?

5. In reče jim: Sin človečji je gospodar tudi sobote.

6. Zgodí se pa tudi v drugo soboto, da vnide v shajališče, ter je učil. In bil je tam človek, in desna roka mu je bila suha.

7. Pismarji in Farizeji so pa pazili na-nj, če *ga* bo v soboto uzdravil: da bi našli tožbo zoper njega.

8. A on je vedel njih misli, in reče človeku, kateri je imel suho roko: Vstani, in stopi na sredo! In on vstane in se vstopi.

9. Tedaj jim Jezus reče: Vprašal vas bom, kaj veljá ob sobotah, dobro delati ali hudo delati? dušo oteti ali pogubiti?

10. In pogledavši na vse njih, reče človeku: Stegni roko svojo! In on storí tako. In zdrava je bila roka njegova kakor druga.

11. A oni postanejo togote vsi neumni, in pomenkovali so se med seboj, kaj bi storili Jezusu.

12. Zgodí se pa v té dní, *da* izide na goro molit; in vso noč je premolil v molitvi Božjej.

13. In ko se zdani, pokliče učence svoje;

in izvoli *jih* izmed njih dvanajst, kterim tudi ime aposteljni dá:

14. Simona, kteremu tudi dá ime Peter, in Andreja brata njegovega, Jakoba in Janeza, Filipa in Jerneja,

15. Matevža in Tomaža, Jakoba Alfejevega in Simona, ki se imenuje Zelot,

16. Juda Jakobovega, in Juda Iškarijana, kteri je tudi postal izdajavec.

17. Ter snide ž njimi, in ustavi se na ravnem polji, in truma učencev njegovih, in velika množica ljudstva iz vse Judeje in iz Jeruzalema, in primorja Tirskega in Sidonskega, kteri so bili prišli, da bi ga slišali, in da bi jih ozdravil od njih bolezní,

18. In ktere so mučili nečisti duhovi; in ozdravljali so se.

19. In vse ljudstvo je iskalo, da bi se ga dotikali; kajti moč je iz njega izhajala, in ozdravljala je vse.

20. In on povzdignivši oči svoje na učence svoje, pravil je: Blagor vam ubogim, ker vaše je kraljestvo Božje.

21. Blagor vam, kteri ste sedaj lačni, ker se boste nasitili. Blagor vam, kteri sedaj jokate, ker se boste smejali.

22. Blago vam, kedar vas bodo ljudjé mrzili, in kedar vas bodo izobčevali, in

sramotili, in razglaševali ime vaše za hudobno, za voljo sinú človečjega.

23. Radujte se tisti dan in poskakujte; kajti veliko je plačilo vaše na nebu. Ravno tako namreč so delali prerokom očetje njih.

24. Ali gorjé vam bogatim! kajti prejeli ste tolažbo svojo.

25. Gorjé vam, kateri ste nasiteni! kajti lačni boste. Gorjé vam, kateri se sedaj smejate! kajti žalovali boste in jokali.

26. Gorjé vam, kedar bodo dobro o vas govorili vsi ljudjé! kajti ravno tako so delali lažnjivim prerokom očetje njih.

27. Ali vam, kateri poslušate, pravim: Ljubite sovražnike svoje; delajte dobro tém, kateri vas mrzé;

28. Blagoslovite té, kateri vas preklinjajo; in molite za té, kateri vas obrekujejo.

29. Kdor te udari po *enem* licu, nastavi mu tudi drugo; in kdor ti vzeme plašč, ne brani mu tudi suknje ne.

30. Vsakemu, kdor te prosi, daj: in od tega, kdor tvoje vzeme, ne tirjaj nazaj.

31. In kakor hočete, da bi ljudjé vam storili, ravno tako storite tudi vi njim.

32. In če boste ljubili tiste, kateri ljubijo vas, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešniki ljubijo tiste, kateri ljubijo njih.

33. In če boste dobro delali tistim, kateri

dobro delajo vam, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešniki delajo ravno tako.

34. In če boste posojevali tistim, od katerih upate, da boste prejeli, kakošno boste imeli milost? Saj tudi grešniki grešnikom posojejejo, da prejme enako.

35. Nego ljubite sovražnike svoje, in delajte dobro in posojajte, ne pričakovaje ničesar; in veliko vam bo plačilo, in sinovi boste najvišega: kajti on je dobrotljiv *tudi* nehvaležnežem in hudobnežem.

36. Bodite torej usmiljeni, kakor je tudi oče vaš usmiljen.

37. In ne sodite, in ne bo vam se sodilo. Ne obsojajte, ter ne boste obsojeni. Odpustčajte, in odpustilo vam se bo.

38. Dajajte, in dalo vam se bo: mero dobro, natlačeno in potreseno in zvrhano, dali *vam* bodo na naročje vaše. S kakoršno namreč mero merite, s takošno vam se bo odmerjalo.

39. In pové jim priliko: More li slepec slepca voditi? Ne bosta li oba v jamo padla?

40. Ni ga učenca nad učenika svojega; nego kdorkoli se izučí, bode kakor učenik njegov.

41. Kaj pa vidiš troho, ki je v očesu brata tvojega, bruna pa, ki je v očesu tvojem, ne čutiš?

42. Ali kako moreš reči bratu svojemu: Brat, čaj, da izderem troho, ki je v očesu tvojem, ko sam bruna, ki je v očesu tvojem, ne vidiš? Hinavec! izmi najprej bruno iz očesa svojega, in tedaj boš pregledal, da izmeš troho, ki je v očesu brata tvojega.

43. Ni ga namreč drevesa dobrega, da bi rodilo slab sad; tudi slabega drevesa ne, da bi rodilo dober sad.

44. Kajti vsako drevo se po sadu svojem pozná. S trnja namreč ne beró smokev, in z robidja ne trgajo grozdja.

45. Dober človek prinaša iz dobrega zaklada srca svojega dobro; in hudoben človek prinaša iz hudobnega zaklada srca svojega hudobno: kajti usta njegova govore od preobilnosti srca.

46. Kaj pa me imenujete: Gospod, gospod! pa ne delate, kar pravim?

47. Vsak, kdor gre k meni in sliši moje besede in jih izpolnjuje, pokazal vam bom, komu je podoben.

48. Podoben je človeku, kateri je zidal hišo, in je izkopal in izdolbel, in postavil temelj na skalo; in ko je nastala povodenj, udarila je reka v tisto hišo, in ni je mogla premakniti: kajti bila je postavljena na skalo.

49. A kdor sliši in ne storí, podoben je človeku, kateri je sezidal hišo na zemlji

brez temelja; na katero je udarila reka: in precej je padla, in bila je podrtija té hiše velika.

VII. POGlavJE.

A ko je končal vse té besede pred ljudstvom, vnide v Kapernaum.

2. Nekemu stotniku pa je bil hlapec bolan, ktereга je rad imel, in je umiral.

3. In slišavši za Jezusa, pošlje k njemu starešine Judovske, proseč ga, naj bi prišel, da bi mu uzdravil hlapca.

4. Oni pa, ko so prišli k Jezusu, prosili so ga silno, govoreč: Gotovo je vreden, da mu to storiš;

5. Ker ljubi narod naš, in shajališče nam je sezidal on.

6. A Jezus je šel ž njimi. In ko uže ni bil daleč od hiše, pošlje k njemu stotnik prijatelje, govoreč mu: Gospod, ne trudi se! nisem namreč vreden, da vnideš pod streho mojo.

7. Za to tudi samega sebe nisem vrednega štel, da bi prišel k tebi: nego reci z besedo, in ozdravel bo hlapec moj.

8. Kajti tudi jaz sem človek pod oblast postavljen, in imam pod seboj vojake; pa velim temu: Pojdi! in gre; in drugemu:

Pridi! in pride; in hlapcu svojemu: Stori to! in stori.

9. Slišavši pa to Jezus, začudi mu se; in obrnivši se, reče ljudstvu, ktero je šlo za njim: Pravim vam, *da* tudi v Izraelu nisem našel tolike vere.

10. In vrnivši se domú, kateri so bili poslani, najdejo hlapca, kateri je bil bolan, da je zdrav.

11. In zgodí se po tem, *da* je šel v mesto, ktero se imenuje Nain; in šlo je ž njim veliko učencev njegovih, in veliko ljudstva.

12. Ko se pa približa vratom mestnim, in glej, nesli so ven mrliča, sina edinca matere njegove; in ona vdova; in ljudí iz mesta je bilo veliko ž njo.

13. In ko jo Gospod ugleda, zasmili mu se, in reče jej: Ne jokaj!

14. In pristopivši, dotakne se odra; (a tisti, kateri so nosili, ustavijo se;) ter reče: Mladenič, tebi pravim, vstani!

15. In usede se mrlič, in začne govoriti: in dá ga materi njegovej.

16. Obide pa *jih* groza vse, in hvalili so Boga, govoreč: Prerok velik je vstal med nami; in: Obiskal je Bog ljudstvo svoje.

17. In razglasí se ta beseda o njem po vsej Judeji, in po vsem okolnem kraji.

18. In sporočili so Janezu učenci njegovi za vse to.

19. In poklicavši Janez dva od učencev svojih, pošlje k Jezusu, govoreč: Ti li si tisti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo?

20. Ko torej moža prideta k Jezusu, rečeta: Janez Krstnik naju je poslal k tebi, govoreč: Ti li si tisti, kateri ima priti, ali naj drugega čakamo?

21. Ravno ta čas pa uzdravil jih je veliko od bolezni in muk in duhov hudobnih, in mnogim slepcem je dal vid.

22. In odgovarjajoč Jezus, reče jima: Pojdita in sporočita Janezu, kar sta videla in slišala: da slepci spregledujejo, hromi hodijo, gobavci da se očiščajo, gluhi da slišijo, mrtvi da vstajajo, ubogim da se oznanjuje evangelj:

23. In blagor mu, kdor se ne pohujša od mene.

24. In ko sta poslanca Janezova odšla, začne govoriti ljudstvu o Janezu: Koga ste izšli v puščavo gledat? trst, kterega veter maje?

25. Ali koga ste izšli gledat? človeka v mehko obleko oblečenega? Glej, kateri se v gosposko obleko oblačijo in v slasti živé, ti so po dvorih kraljévih.

26. Ali koga ste izšli gledat? preroka? Dà, pravim vam, in še več ko preroka.

27. Ta je, za kogar je pisano: „Glej, jaz pošiljam angelja svojega pred obličjem tvojim, kateri bo pripravil pot tvojo pred teboj.“

28. Kajti pravim vam, *da* nobeden izmed rojenih od žen ni veči prerok od Janeza Krstnika; a kdor je najmanji v kraljestvu Božjem, veči je od njega.

29. In vsi ljudjé, kateri so to slišali, in mitarji, opravičili so Boga, krstivši se s krstom Janezovim.

30. A Farizeji in učeniki postave zavrgli so svèt Božji sami zoper sebe, in niso se dali krstiti od njega.

31. Ter reče Gospod: Komu torej bom primeril ljudi tega rodú? in komu so podobni?

32. Podobni so otrokom, kateri po ulici posedajo, in vpijejo: Piskali smo vam, in niste plesali; tarnali smo vam, in niste jokali.

33. Kajti prišel je Janez Krstnik, in ne jé kruha in ne pije vina, pa pravite: Hudiča ima!

34. Prišel je sin človečji, in jé in pije, pa pravite: Glej ga človeka požeruha in pijanca, prijatelja mitarjev in grešnikov!

35. In opravičili so modrost vsi nje otroci.

36. Prosil ga pa je eden od Farizejev, naj bi jedel ž njim; ter vnide v hišo Farizejevo, in sede za mizo.

37. In glej, žena v mestu, ktera je bila grešnica, ko je bila zvedela, da sedí za mizo v hiši Farizejevej, prinese sklenico mire,

38. In stoječ zadej pri nogah njegovih, začne opirati noge njegove s solzami, in z lasmi z glave svoje *jih* je otirala, in poljubovala je noge njegove, in mazilila *jih* je z miro.

39. Ko pa ugleda to Farizej, kateri ga je bil povabil, reče sam s seboj, govoreč: Ta ko bi bil prerok, vedel bi, kdo in kakošna je žena, ktera se ga dotika; kajti grešnica je.

40. In odgovarjajoč Jezus, reče mu: Simon! imam ti nekaj povedati. On pa reče: Učenik, povéj!

41. Dva dolžnika je imel neki upnik; eden je bil dolžen pet sto srebrnikov, a drugi petdeset.

42. Ker pa nista imela s čim plačati, odpustí *dolg* obema. Povéj torej, kateri od nju ga bo bolj ljubil?

43. Odgovarjajoč pa Simon, reče: Menim, da tisti, kteremu je več odpustil. On mu pa reče: Prav si odgovoril.

44. In obrnivši se k ženi, reče Simonu: Vidiš to ženo? Prišel sem v hišo, vode mi

nisi podal na noge; a ta mi je s solzami oprala noge, in z lasmi z glave svoje *jih* je otrla.

45. Poljubca mi nisi dal; ta pa, odkar sem prišel noter, ni nehala poljubovati nog mojih.

46. Z oljem glave moje nisi pomazal; a ta mi je z miro pomazala noge.

47. Za to ti pravim: Odpuščajo jej se mnogi grehi njeni; kajti imela je veliko ljubezen: a komur se malo odpušča, malo ljubi.

48. In reče jej: Odpuščajo ti se grehi.

49. Pa začnó, kateri so ž njim sedeli za mizo, govoriti v sebi: Kdo je ta, ki tudi grehe odpušča?

50. Ter reče ženi: Vera tvoja ti je pomogla; pojdi v miru.

VIII. POGlavJE.

In zgodí se po tem, in on je hodil po mestih in vaséh, učeč in oznanjujoč evangelj o kraljestvu Božjem; in dvanajsteri ž njim,

2. In nekatere žene, ktere so uzdravljene bile od duhov hudobnih in od bolezni, Marija, ki se imenuje Magdalena, iz ktere je bilo sedem hudičev izšlo,

3. Joana žena Huza pristavnika Herodovega, in Suzana, in drugih veliko, ktere so mu služile z imenjem svojim.

4. Ko se je pa veliko ljudstva sešlo, in tistih, kateri so iz mest prihajali k njemu, pové jim v priliki:

5. Izšel je sejavec sejat seme svoje; in ko je sejal, eno je padlo poleg ceste, in pogazilo se je, in tice nebeške so ga pozobale.

6. In drugo je padlo na skalo, in ko je pognalo, usahnilo je, ker ni imelo vlage.

7. In drugo je padlo sredi trnja, in trnje je zrastle, in udušilo ga je.

8. In drugo je padlo na dobro zemljo, in ko je pognalo, doneslo je stoteri sad. Ko je to pravil, klical je: Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

9. Vpraševali pa so ga učenci njegovi, govoreč: Kakošna bi bila ta prilika?

10. On pa reče: Vam je dano, da spoznate skrivnosti kraljestva Božjega; drugim pa v prilikah, da gledajo in ne vidijo, ter slišijo in ne umejo.

11. Ta prilika pa je: Seme je beseda Božja:

12. A kateri so poleg ceste *posejani*, ti so, kateri slišijo: *ali* potem pride hudič in vzeme besedo iz srca njih, da ne bi verovali in zveličali se.

13. A kateri so na skalo *posejani*, ti, kateri besedo, ko so *jo* slišali, z veseljem sprejemajo; in ti korenine nimajo, kateri nekaj časa verujejo, a v čas izkušnjave odpadejo.

14. Kar je pa v trnje padlo, to so ti, kateri slišijo: ali ker za skrbmi in bogatstvom in slastmi življenja hodijo, udušé se, in ne donašajo sadú.

15. Kar je pa na dobro zemljo *padlo*, to so ti, kateri v dobrem in blagem srcu varujejo besedo, katero so slišali, in donašajo sad v trpljenji.

16. Nikdor pa sveče, ko jo prižgé, ne skrije pod mernik, ali dene pod posteljo; nego postavi jo na svečnik, da ti, kateri vhajajo, vidijo luč.

17. Kajti nič ni prikritega, kar se ne bo razodelo; tudi skrivnega ne, kar se ne bo zvedelo in na svetlo prišlo.

18. Glejte torej, kako boste poslušali: kajti kdor imá, dalo mu se bo; a kdor nima, odvzelo mu se bo tudi to, kar misli, da ima.

19. Pridejo pa k njemu mati njegova in bratje njegovi; ali za voljo ljudstva niso mogli priti do njega.

20. In sporočé mu, govoreč: Mati tvoja in bratje tvoji stojé zunej, in radi bi te videli.

21. On pa odgovarjajoč, reče jim: Mati moja in bratje moji so ti, kateri besedo Božjo poslušajo in delajo po njej.

22. In zgodí se en dan, in on stopi v ladjo

in učenci njegovi; in reče jim: Prepeljimo se na oni kraj jezera! In odpeljejo se.

23. A ko so se peljali, zaspí. Kar snide vihar na jezero, in potapljali so se, in bili so v nevarnosti.

24. In pristopivši, zbudé ga, govoreč: Učenik! učenik! pogibamo! A on vstavši, zapretí vetru in valovju; in umirita se, in nastala je tihota.

25. In reče jim: Kje je vera vaša? A oni so se uplašili, in začudijo se, govoreč eden drugemu: Kdo neki je ta, da tudi vetrovom zapoveduje in vodi, in poslušajo ga?

26. In preplavijo se v zemljo Gadarensko, ktera je Galileji nasproti.

27. Ko pa izide na zemljo, sreča ga en človek iz mesta, kateri je imel hudiča uže dolgo časa, in v obleko se ni oblačil, in v hiši ni prebival, nego v grobih.

28. A ko ugleda Jezusa, zakričí in pade pred-nj, in z močnim glasom reče: Kaj imaš z menoj, Jezus, sin Boga najvišega: Prosim te, nikar ne me muči!

29. Ukazal je bil namreč duhu nečistemu, naj izide iz človeka: kajti uže dolgo časa ga je bil metal, in vezali so ga z verigami in vezmí, ter so ga varovali; ali potrgal je vezí, in gonil ga je hudič po puščavah.

30. Vpraša pa ga Jezus, govoreč: Kako ti

je ime? On pa reče: Množica; kajti obsedlo ga je bilo mnogo hudičev.

31. In prosili so ga, naj jim ne zapové iti v brezno.

32. Bila je pa tam velika čreda svinj, ktere so se pasle na gori; in prosili so ga, naj jim dovoli, da vnidejo va-nje. In dovoli jim.

33. In hudiči izidejo iz človeka in vnidejo v svinje; in zakadí se čreda z brega v jezero, in potonejo.

34. Videvši pa pastirji, kar se je zgodilo, pobegnejo, ter odidejo in sporočé po mestu in po vaséh.

35. Ter izidejo gledat, kaj se je zgodilo; in pridejo k Jezusu, in najdejo človeka, iz kterega so bili hudiči izšli, da je oblečen in pameten, in sedí pri nogah Jezusovih; in uplašijo se.

36. Sporočé pa jim tudi ti, kateri so bili videli, kako je obsedenec ozdravel.

37. In zaprosi ga vsa množica iz okolice Gadarenske, naj odide od njih; kajti strha velik jih je preletal. A on stopi v ladjo in se vrne.

38. Prosil pa ga je mož, iz kterega so bili izšli hudiči, da bi bil ž njim; ali Jezus ga odpravi, govoreč:

39. Vrni se na dom svoj, in pripoveduj,

kaj ti je storil Bog. Pa odide, po vsem mestu oznanjujoč, kaj mu je storil Jezus.

40. Zgodí se pa, ko se vrne Jezus, sprejme ga ljudstvo; kajti vsi so ga pričakovali.

41. In glej, *pa* pride mož, kteremu je bilo ime Jair, (in ta je bil starešina v shajališči,) in pade Jezusu pred noge, in prosil ga je, naj vnide v hišo njegovo;

42. Kajti imel je hčer edinico pri dvanajstih letih, in ta je umirala. A ko je šel, stiskalo ga je ljudstvo.

43. In žena, ktera je imela krvotok uže dvanajst let, in je bila vse imenje svoje potrošila na zdravnike, ktere ni mogel nobeden uzdraviti,

44. Pristopi od zadi in se dotakne robú obleke njegove; in precej se je ustavil vir krvi njene.

45. Pa reče Jezus: Kdo se me je dotaknil? Ko so se pa vsi odgovarjali, reče Peter in kteri so bili ž njim: Učenik, ljudstvo te gnjete in stiska, pa praviš: Kdo se me je dotaknil?

46. Jezus pa reče: Nekdo se me je dotaknil; kajti jaz sem očutil, da je odšla moč od mene.

47. Videč pa žena, da se ni priknila, pristopi drhtajoč, in pade pred-nj, in pové mu pred

vsem ljudstvom, za kaj se ga je dotaknila, in kako je ozdravela precej.

48. On jej pa reče: Zaupaj, hčer! vera tvoja ti je pomogla; pojdi v miru.

49. Ko je še govoril, pride nekdo od starešina shajališčnega, govoreč mu: Umrla je hčer tvoja; ne trudi učenika.

50. Slišavši pa *to* Jezus, odgovori mu, govoreč: Ne boj se! le veruj, in ozdravela bo.

51. Ko je pa prišel v hišo, ni dal nikomui vniti, razen Petru in Jakobu in Janezu, in očetu in materi deklice.

52. Vsi pa so jokali, in tarnali po njej. On pa reče: Ne jokajte! ni umrla, nego spí.

53. In posmehovali so mu se, vedoč, da je umrla.

54. On pa izgnavši vse, in prijemši jo za roko, zakliče, govoreč: Deklica, vstani!

55. In vrne se duh nje, in vstala je precej; in ukaže jim, naj jej dadó jesti.

56. In zavzemeta se roditelja njena; a on jima naročí, naj nikomur ne povesta, kar se je zgodilo.

IX. POGLAVJE.

Sklicavši pa dvanajstere učence svoje, dá jim moč in oblast nad vsemi hudiči, in da naj uzdravljajo bolezní;

2. In odpošlje jih oznanjevat kraljestva Božjega, in uzdravljat bolnike.

3. In reče jim: Ničesar ne jemljite na pot; ne palice, ne torbe, ne kruha, ne denarja; tudi po dva plašča ne imejte.

4. In v katerokoli hišo vnidete, tu prebivajte, in odtod izhajajte.

5. In katerikoli vas ne sprejmo, izidite iz tistega mesta, in otresite prag z nog svojih, za pričo zoper njih.

6. Ter izidejo, in hodili so po vaséh, oznanjujoč evangelj in uzdravljajoč povsodi.

7. Slišal je pa Herod četrtnik vse, kaj on dela; in ni se mogel načuditi, ker so nekteri pravili: Janez je vstal od mrtvih;

8. A drugi: Elija je prišel; drugi pa: Starih prerokov eden je vstal.

9. Pa reče Herod: Janeza sem jaz posekal; kdo pa je ta, za kogar jaz slišim takošne reči? In želel ga je videti.

10. In vrnivši se aposteljni, povedó mu, kar so storili; in vzeme jih, in odide posebej na samotni kraj mesta, ktero se imenuje Betsajda.

11. Zvedevši pa *to* ljudstvo, odidejo za njim; in sprejme jih, in govoril jim je o kraljestvu Božjem, in kateri so potrebovali zdravlja, uzdravljajal jih je.

12. A dan se je jel nagibati; in pristopivši

dvanajsteri, rekó mu: Odpusti ljudstvo, da odidejo v okolne vasi in pristave, in *tam* prenočé, in najdejo živeža; kajti tu smo v samotnem kraji.

13. Pa jim reče: Dajte jim vi jesti. Oni pa rekó: Nimamo več, nego pet hlebov in dve ribi, razen če odidemo mi, da kupimo za vse to ljudstvo jedí.

14. Bilo jih je namreč kakih pet tisoči mož. Pa reče učencem svojim: Posadite jih po petdeset v vrsto.

15. In storé tako, in posadé vse.

16. Vzemši pa petere hlebe in tisti dve ribi, ozrè se na nebo in jih blagoslovi, ter prelomi, in dajal je učencem, naj položé pred ljudstvo.

17. In jedli so, in nasitili so se vsi; in pobrali so, kar jim je ostalo od koscev, dvanajst košev.

18. In zgodí se, ko je na samem molil, bili so ž njim učenci; in vpraševal jih je, govoreč: Kdo pravijo ljudjé, da sem jaz?

19. Oni pa odgovarjajoč, rekó: Janez Krstnik; drugi pa Elija; a drugi, da je eden starih prerokov vstal.

20. Pa jim reče: Vi pa, kdo pravite, da sem jaz? Odgovarjajoč pa Peter, reče: Kristus Božji.

21. A on jim zapretí in naročí, naj nikomur ne povedó tega,

22. Govoreč: Sinu človečjemu je treba veliko pretrpeti, in zavrženemu biti od starešin in velikih duhovnov in pismarjev, in umorjenemu biti, in tretji dan vstati.

23. In pravil je vsem: Če kdo hoče za menoj iti, zatají naj samega sebe, in vzeme križ svoj vsak dan, in gre za menoj.

24. Kajti kdor hoče dušo svojo ohraniti, izgubil jo bo; kdor pa izgubí dušo svojo za voljo mene, ta jo bo ohranil.

25. Kaj namreč pomaga človeku, če pridobí ves svet, samega sebe pa pogubí ali si škodo napravi?

26. Kdor se bo namreč sramoval mene in mojih besed, tega se bo tudi sin človečji sramoval, kedar pride v svojeji in očetoveji in svetih angeljev slavi.

27. Pravim vam pa resnično, *da* so nekteri med témi, ki stojé tu, kateri ne bodo okusili smrti, dokler ne vidijo kraljestva Božjega.

28. Zgodí se pa kakih osem dní po teh besedah, pa vzeme Petra in Jakoba in Janeza, in izide na goro molit.

29. In ko je molil, postane podoba obličja njegovega drugačna, in oblačilo njegovo belo in svetlo.

30. In glej, moža dva sta govorila ž njim, ktera sta bila Mojzes in Elija;

31. Ktera sta se prikazala v slavi in sta govorila o koncu njegovem, ki ga je imel dokončati v Jeruzalemu.

32. A Peter in ktera sta bila ž njim, bili so zaspali; a ko se prebudé, ugledajo slavo njegovo, in oba moža, ktera sta ž njim stala.

33. In zgodí se, ko sta odhajala od njega, reče Peter Jezusu: Učenik, dobro nam je tu biti; bomo pa naredili tri šatore, enega tebi, in Mojzesu enega, in enega Eliju: ne vedoč, kaj govori.

34. Ko je pa to govoril, nastane oblak in ju zakrije; in zbojé se, ko vnideta v oblak.

35. In glas se oglaší iz oblaka, govoreč: Ta je sin moj ljubljeni; njega poslušajte.

36. In ko se je bil glas oglasil, najdejo Jezusa samega. In oni zamolčé, in nikomur niso tiste dni nič povedali od tega, kar so bili videli.

37. Zgodí se pa drugi dan, ko pridejo z gore, sreča ga veliko ljudstva.

38. In glej, mož iz ljudstva zavpije, govoreč: Učenik, prosim te, ozri se na sina mojega; kajti edinec mi je.

39. In glej, hudič ga napada, in precej kričí, in lomi ga s peno, in komaj *potem* odide od njega, ko ga je zvil.

40. In prosil sem učence tvoje, naj bi ga izgnali, in niso mogli.

41. Odgovarjajoč pa Jezus, reče: O rod neverni in popačeni! doklej bom pri vas in vas bom trpel? pripelji sèm sina svojega!

42. In ko je še *k njemu* šel, zgrabi ga hudič in strese; a Jezus zapretí duhu nečistemu, in uzdravi dečka, in dá ga očetu njegovemu.

43. In vsi so se čudili veličastvu Božjemu. Ko so se pa vsi čudili vsemu, kar je storil Jezus, reče učencem svojim:

44. Ohranite vi v ušesih svojih te besede; kajti sin človečji bo izdan v roke človeške.

45. Oni pa niso umeli te besede, in bila jim je prikrita, da je niso razumeli; in bali so se, da bi ga vprašali za to besedo.

46. Všla je bila pa misel va-nje, kdo bi bil največi med njimi.

47. Jezus pa, vedoč misel srca njih, vzeme otroka, in postavi ga pred se,

48. In reče jim: Kdorkoli sprejme tega otroka v ime moje, mene sprejema; a kdorkoli mene sprejme, sprejema tega, kdor me je poslal. Kdor je namreč najmanji med vami, ta bo velik.

49. Odgovarjajoč pa Janez, reče: Učenik, videli smo nekoga, kateri je z imenom tvo-

jim izganjal hudiče; in zabranili smo mu, ker ne hodi z nami za teboj.

50. In reče mu Jezus: Ne branite! Kdor namreč ni zoper nas, on je z nami.

51. Zgodí se pa, ko so se dopolnjevali dnevi vzhoda njegovega, pa se on na ravnost v Jeruzalem nameri.

52. In pošlje poslance pred obličjem svojim; in *ti* odidejo in vnidejo v vas Samarijansko, da mu pripravijo *prenočišča*.

53. Ali niso ga hoteli sprejeti, ker so videli, da gre v Jeruzalem.

54. Videvši pa *to* učenca njegova Jakob in Janez, rečeta: Gospod, hočeš li, da rečeva, naj ogenj snide z neba, in jih potrebi, kakor je tudi Elija storil?

55. Obrnivši se pa, zapretí jim, in reče: Ne véste, kakošnega duha ste vi;

56. Sin človečji namreč ni prišel duš človeških gubit, nego da *jih* zveliča. In šli so v drugo vas.

57. Zgodí se pa, ko so šli, reče mu nekdo po poti: Šel bom za teboj, kamorkoli odideš, gospod!

58. In reče mu Jezus: Lisice imajo brloge, in tice nebeške gnezda; a sin človečji nima kje glave nasloniti.

59. A drugemu reče: Pojdi za menoj! On

pa reče: Gospod, dovoli mi, da prej odidem in pokopljem očeta svojega.

60. Ali Jezus mu reče: Pusti, naj mrličji pokopljejo mrličje svoje; ti pa pojdi in oznanjaj kraljestvo Božje.

61. Zopet drugi pa reče: Šel bom za teboj, gospod! ali dovoli mi, da se poprej poslovim z domačimi svojimi.

62. In reče mu Jezus: Nobeden ni pripraven za kraljestvo Božje, kdor položi roko svojo na plug, pa se ozira na to, kar je zadej.

X. POGlavJE.

Po tem pa izvoli Gospod še drugih sedemdeset, in pošlje jih po dva in dva pred obličjem svojim v vsako mesto in kraj, kamor je imel sam priti.

2. In pravil jim je: Žetve je sicer mnogo, ali delavcev malo; prosite torej gospodarja žetve, naj pošlje delavcev na žetev svojo.

3. Pojdite; glej, jaz vas pošiljam kakor jagnjeta sredi volkov.

4. Ne nosite mošnjje, ne torbe, ne obutala; in nikogar na poti ne pozdravljajte.

5. V katerokoli pa hišo vnidete, najprej recite: Mir tej hiši!

6. In če bo tu sin mirú, ostal bo mir vaš na njem; če pa ne, vrnil se bo k vam.

7. A v tej hiši prebivajte, in jejte in pijte, kar imajo; kajti vreden je delavec plačila svojega. Ne prehajajte iz hiše v hišo.

8. In v katerokoli mesto pridete, in vas sprejmó, jejte, kar vam postavijo,

9. In uzdravljajte bolnike, kateri so v njej, in pravite jim: Približalo se je k vam kraljestvo Božje.

10. A v katerokoli mesto pridete, in vas ne sprejmó, izidite na ulice njegove in recite:

11. Tudi prah, ki se nas je v mestu vašem prijel, otresamo vam; ali vedite to, da se je približalo k vam kraljestvo Božje.

12. Pravim vam pa, da bo Sodomljanom tisti dan laže, nego temu mestu.

13. Gorjé ti, Korazin! gorjé ti, Betsajda! kajti ko bi se bili v Tiru in Sidonu zgodili čudeži, kateri so se zgodili v vama, bila bi se davno, v žaklji in pepelu sedeč, spokorila.

14. Ali Tiru in Sidonu bo laže na sodbi, nego vama.

15. In ti, Kapernaum, ki si se do neba povzdignil, zagnan boš do pekla.

16. Kdor posluša vas, posluša mene; in kdor se odreka vas, odreka se mene: a kdor se mene odreka, odreka se tega, kdor me je poslal.

17. Vrnejo pa se sedemdeseteri z radostjo,

govoreč: Gospod, tudi hudiči so nam pokorni v imenu tvojem.

18. Pa jim reče: Videl sem satana, da je padel z neba kakor blisk.

19. Glej, dajem vam oblast stopati na kače in škorpijone, in vso silo vražjo: in nič vam ne bo škodovalo.

20. Ali temu se ne radujte, da so vam hudiči pokorni; radujte se pa marveč, da so imena vaša zapisana na nebesih.

21. V ta čas se oveseli Jezus v duhu, in reče: Zahvaljujem ti, oče, gospodar neba in zemlje! da si to prikril modrim in razumnim, in si je razodel nedoraslim; dà, oče: ker tako je bila volja tvoja.

22. Vse mi je izročil oče moj; in nikdor ne vé, kdo je sin, razen oče, in kdo je oče, razen sin, in komurkoli če sin razodeti.

23. In obrnivši se k učencem posebej, reče: Blagor očém, ktere vidijo, kar vi vidite.

24. Kajti pravim vam, da je veliko pre-rokov in kraljev želelo videti, kar vi vidite, in niso videli; in slišati, kar vi slišite, in niso slišali.

25. In glej, učenik postave vstane, in izkušajoč ga, reče: Učenik, kaj naj storim, da zadobóm večno življenje?

26. On mu pa reče: V zakonu kaj je pisano? kako bereš?

27. On pa odgovarjajoč, reče: „Ljubi Gospoda Boga svojega iz vsega srca svojega, in iz vse duše svoje, in iz vse moči svoje, in iz vse pameti svoje;“ in: „a bližnjega svojega kakor samega sebe.“

28. Pa mu reče: Prav si odgovoril; to delaj, in živel boš.

29. On pa, hoteč samega sebe opravičiti, reče Jezusu: Kdo pa je bližnji moj?

30. Odgovarjajoč pa Jezus, reče: En človek je šel iz Jeruzalema v Jeriho in je med razbojnike padel, kateri so, ko so ga bili slekli in ranili, odšli, pustivši *ga* na pol mrtvega.

31. Po naključbi pa je šel neki duhoven po tej poti, in videvši *ga* prejde mimo.

32. Enako pa tudi Levit, ko je bil na tem mestu, pride, in videvši *ga*, prejde mimo.

33. Neki Samarijan pa, kateri je šel po poti, pride do njega, in ko *ga* ugleda, zasmili mu se.

34. In pristopivši, obveže mu rane, in vlije olja in vina; in posadivši *ga* na svoje kljuse, pripelje *ga* v gostivnico, in poskrbí za-nj.

35. Drugi dan pa, ko je odhajal, vzeme dva srebrnika *iz mošnje*, in dá krčmarju,

in reče mu: Skrbi za-nj; in karkoli več boš potrošil, povrnil ti bom jaz, kedar se vrnem.

36. Kdo torej od teh tréh ti se zdí, da je bil bližnji temu, ki je padel med razbojnike?

37. On pa reče: Ta, kateri se ga je usmilil. Reče mu torej: Pojdi, tudi ti delaj enako.

38. Zgodí se pa, ko so šli, pa vnide on v eno vas; a neka žena po imenu Marta sprejme ga v hišo svojo.

39. In ta je imela sestro, ktera se je imenovala Marija, ktera je tudi sedeč pri nogah Jezusovih poslušala besedo njegovo.

40. A Marta si je dajala veliko opraviti s postrežbo; ter pristopi, in reče: Gospod, kaj ti ni mar, da me je sestra moja samo pustila, naj strežem? Reci jej torej, naj mi pomore.

41. Odgovarjajoč pa, reče jej Jezus: Marta! Marta! skrbiš in trudiš se za mnogo;

42. Ali le eno je potrebno. A Marija je dobri del izvolila, kateri jej se ne bo odvzel.

XI. POGlavJE.

In zgodí se, ko je na nekem kraji molil, potem ko je nehal, reče mu eden učencev njegovih: Gospod, nauči nas moliti, kakor je tudi Janez naučil učence svoje.

2. Pa jim reče: Kedar boste molili, go-

vorite: Oče naš, ki si na nebesih, posveti se ime tvoje; pridi kraljestvo tvoje; bodi volja tvoja, kakor na nebu, tudi na zemlji.

3. Kruh naš vsakdanji dáj nam vsak dan.

4. In odpusti nam grehe naše, ker tudi mi odpuščamo vsakemu dolžniku svojemu. In ne vpelji nas v izkušnjava, nego reši naz zlega.

5. In reče jim: Kdo od vas ima prijatelja, in pojde k njemu o polnoči in mu poreče: Prijatelj, posodi mi tri hlebe,

6. Ker je prijatelj moj k meni prišel s pota, pa mu nimam kaj postaviti;

7. On pa, da odgovarjajoč znotraj poreče: Ne nadleguj mi; duri so uže zaprte, in otroci moji so z menoj v postelji; ne morem vstati, da bi ti dal.

8. Pravim vam, če tudi ne bo vstal, da bi mu dal za to, ker mu je prijatelj, vstal bo vsaj za voljo nesramnosti njegove, da mu dá, kar mu je treba.

9. In jaz vam pravim: Prosite, in dalo vam se bo; iščite, in našli boste; trkajte, in odprlo vam se bo.

10. Kajti vsak, kdor prosi, prejema; in kdor išče, nahaja; in kdor trka, odpiralo mu se bo.

11. Kdo od vas je pa oče, da če ga prosi sin kruha, da mu bo dal kamen? ali

če *prosi* ribe, da mu bo mesto ribe dal kačo?

12. Ali če *prosi* jajca, ba mu bo dal škorpijona?

13. Če torej vi, ki ste hudobni, znate dobre darove dajati otrokom svojim, koliko več bo dal oče nebeški Duha svetega t^{em}, kateri ga *prosijo*?

14. In izganjal je hudiča, in ta je bil mutast; zgodí se pa, ko je hudič izšel, mutec *pregovori*: in ljudstvo se začudi.

15. A nekteri od njih rekó: Z Belzebulom poglavarjem hudičev izganja hudiče.

16. Drugi pa, izkušajoč *ga*, iskali so od njega znamenja z neba.

17. On pa, spoznavši njih misli, reče jim: Vsako kraljestvo, ktero se je samo zoper sebe razdvojilo, opustelo bo; in dom, *kteri se je sam zoper sebe razdvojil*, razpadel bo.

18. Če se je pa tudi satan sam zoper sebe razdvojil, kako bo obstalo kraljestvo njegovo? ko pravite, da z Belzebulom izganjam hudiče.

19. A če jaz z Belzebulom izganjam hudiče, s čegavo pomočjo izganjajo sinovi vaši? Za to vam bodo oni sodniki.

20. Če pa s prstom Božjim izganjam hudiče, prišlo je torej k vam kraljestvo Božje.

21. Kedar se močni oboroži, in varuje dvor svoj, na miru bo imenje njegovo;

22. Če pa pride močnejši od njega in ga premaga, vzel bo vse orožje njegovo, kteremu je zaupal, in razdelil bo plen njegov.

23. Kdor ni z menoj, on je zoper mé; in kdor ne zbira z menoj, razsiplje.

24. Kedar nečisti duh izide iz človeka, hodi po suhih krajih in išče pokoja; in ko ga ne najde, pravi: Vrnil se bom v dom svoj, odkoder sem izšel.

25. In ko pride, najde pometenega in olupšanega.

26. Tedaj odide in vzeme sedem drugih duhov, hujih od sebe, in ko vnidejo, prebivajo tu. In poslednje bo temu človeku huje od prvega.

27. Zgodí se pa, ko je govoril to, povzdigne neka žena glas izmed ljudstva, in reče mu: Blagor telesu, ktero te je nosilo; in prsom, ktera si sisal.

28. On pa reče: Veliko bolj blagor tém, kateri besedo Božjo poslušajo in jo varujejo!

29. Ko se je pa ljudstvo zbiralo, začne jim govoriti: Ta rodje hudoben; znamenja išče, ali ne bo mu se dalo znamenje, razen znamenje Jona preroka.

30. Kakor je bil namreč Jona znamenje

Ninevljanom, tako bo tudi sin človečji temu rodu.

31. Kraljica južna bo vstala na sodbo z možmi tega roda, in obsodila jih bo; kajti prišla je od kraja sveta, poslušat modrost Solomonovo: in glej, tu je veči od Solomona.

32. Možje Ninevljani bodo vstali na sodbo s tem rodом, in obsodili ga bodo; kajti sporkorili so se po pridigi Jona; in glej, tu je veči od Jona.

33. Nikdor pa sveče, ko jo užge, ne dene na skrivno, tudi ne pod mernik; nego na svečnik, da tí, kateri vhajajo, vidijo luč.

34. Sveča telesu je oko: kedar bo torej oko tvoje prosto, svetlo bo tudi vse telo tvoje; če bo pa hudobno, temno bo tudi telo tvoje.

35. Za to glej, da ne bo luč, ktera je v tebi, tema.

36. Če bo torej vse telo tvoje svetlo, da ne bo imelo nobenega uda temnega, svetlo bo vse, kakor kedar te sveča s svetlobo obsija.

37. Ko je pa izgovoril, prosil ga je neki Farizej, naj bi obedoval pri njem; ter vnide in sede za mizo.

38. A Farizej se začudi, videvši, da se ni prej umil pred obedom.

39. Gospod mu pa reče: Sedaj vi Farizeji

čistite sklenico in skledo od zunej; a notranje vaše je polno ropa in hudobije.

40. Neumneži; mar ni ta, kdor je naredil to, kar je zunej, tudi tega, kar je znotrej, naredil?

41. Ali dajte miloščino od tega, kar je notri: in glej, vse vam bo čisto.

42. Ali gorjé vam Farizejem! da dajete desetino od mete in od rute in vsakega zelišča, izogibate pa se sodbe in ljubezni Božje: to je bilo treba storiti, in onega ne opustiti.

43. Gorjé vam Farizejem! da ljubite prve stole po shajališčih, in pozdrave po ulicah.

44. Gorjé vam, pismarji in Farizeji, hinavci! da ste kakor pokriti grobi, po katerih ljudjé hodijo, in ne vedó *za-nje*.

45. Odgovarjajoč pa eden od učencikov postave, reče mu: Učenik, govoreč to, sramotiš tudi nas.

46. On pa reče: Gorjé tudi vam učenikom postave! da nakladate ljudém neprenesljive butare, a sami se ne z enim prstom svojim ne dotaknete butar.

47. Gorjé vam! da zidate grobe prerokom, a očetje vaši so jih pobili.

48. Za to pričate in potrjujete dela očetov svojih: kajti oni so jih pobili, a vi jim zidate grobe.

49. Za to je tudi modrost Božja rekla: Poslal jim bom preroke in aposteljne, in nektere od njih bodo pobili, a druge bodo pregnali:

50. Da se bo tirjala kri vseh prerokov, ktera se je prelila od začetka sveta, od tega rodú,

51. Od krvi Abeljnove do krvi Zaharijeve, kateri je poginil med oltarjem in tempeljnom. Dà, pravim vam, tirjala se bo od tega rodú.

52. Gorjé vam učenikom postave! da ste vzeli ključ od znanja; sami niste šli noter, a kateri so hoteli vnti, tém ste zabranili.

53. Ko jim je pa to govoril, začno pis-marji in Farizeji zeló pritiskati nanj, in vpraševati ga za veliko reči,

54. Prežeč na-nj, in iskajoč, da bi kaj vjeli iz ust njegovih, da bi ga zatožili.

XII. POGlavJE.

Med tem ko se je bilo zbralo na tisoče ljudstva, tako, da so eden po drugem gazili, začne govoriti učencem svojim: Najprej se varujte kvasú Farizejskega, kateri je hinavstvo.

2. Nič pa ni skritega, kar se ne bo odkrilo; in skrivnega, kar se ne bo zvedelo.

3. Za to se bo to, kar ste pravili v temi, slišalo na svetlem; in kar ste na uho šepe-

tali v kletih, oznanjevalo se bo na strehah.

4. Pravim pa vam prijateljem svojim: Ne bojte se jih, kateri ubijajo telo, a po tem ne morejo nič več storiti.

5. Pokazal pa vam bom, koga se bojte: bojte se tistega, kateri ima oblast, po tem ko je ubil, zagnati v pekel. Dà, pravim vam, tega se bojte.

6. Ne prodaja li se pet vrabcev za dva solda? in ne eden od njih ni pozabljen pred Bogom.

7. A vam so tudi lasjé na glavi vsi razšteti. Ne bojte se torej; vi ste bolji od mnogo vrabcev.

8. Pravim vam pa: Vsak kdor bo spoznal mene pred ljudmí, spoznal bo tudi sin človečji njega pred angelji Božjimi;

9. Kdor bo pa zatajil mene pred ljudmí, zatajil se bo pred angelji Božjimi.

10. In vsak, kdor reče besedo zoper sina človečjega, odpustila mu se bo; a kdor se zarotí zoper Duha svetega, ne bo mu se odpustilo.

11. Kedar vas pa popeljejo v shajališča in h gosposki in pred oblasti, ne skrbite, kako ali kaj bi odgovorili, ali kaj bi povedali:

12. Kajti naučil vas bo Duh sveti tisti čas, kaj je treba reči.

13. Reče pa mu nekdo izmed ljudstva:

Učenik, reci bratu mojemu, naj razdelí z menoj dedovino.

14. On mu pa reče: Človek, kdo me je postavil za sodnika ali delivca med vama?

15. In reče jim: Glejte in varujte se lakomnosti; kajti nikdor ne živi ob obilnosti imenja svojega.

16. Pové jim pa priliko, govoreč: Nekemu človeku bogatemu obrodila je njiva;

17. In premišljeval je v sebi, govoreč: Kaj bom storil, ko nimam kam spraviti letine svoje?

18. Pa reče: To bom storil; podrl bom žitnice svoje, in naredil bom veče, in spravil bom tu vse pridelke svoje in blago svoje,

19. Ter porečem duši svoje: Duša! veliko blaga imaš na veliko let; počivaj, jej, pij, veseli se.

20. Reče pa mu Bog: Neumnež! to noč bom tirjal dušo tvojo od tebe; a kar si pripravil, čegavo bo?

21. Tako, kdor sebi zaklade nabira, pa se ne bogati v Bogu.

22. Reče pa učencem svojim: Za to vam pravim, da ne skrbite za življenje svoje, kaj boste jedli; tudi za telo svoje ne, kaj boste oblekli.

23. Življenje je več kakor hrana, in telo več kakor obleka.

24. Poglejte krockarje, da ne sejejo, in ne žanjejo; kateri nimajo kleti ne žitnice, in Bog jih živi: koliko bolji ste vi od tic?

25. Kdo od vas pa skrbeč, more postavi svojej primakniti en komolec?

26. Če torej tudi najmanjega ne morete, čemu skrbite za drugo?

27. Poglejte limbarje, kako rastejo; ne trudijo se in ne predejo; pravim vam pa: Tudi Solomon v vsej slavi svojej se ni oblekel, kakor teh eden.

28. Če pa travo na polji, ktera danes stoji, a jutri se meče v peč, Bog tako oblači, koliko bolj vas, maloverni?

29. Tudi vi ne iščite, kaj boste jedli, ali kaj boste pili; in ne skrbite.

30. Kajti vsega tega iščejo pogani: a oče vaš vé, da tega potrebujete.

31. Nego iščite kraljestva Božjega, in vse to vam se bo pridalo.

32. Ne boj se, mala čreda! kajti volja je očeta vašega dati vam kraljestvo.

33. Prodajte imenje svoje, in dajte miloščino. Napravite si mošnje, ktere ne ostaré, zaklad na nebesih, kateri ne izgine, kjer se tat ne približuje, in tudi molj ne razjeda.

34. Kajti kjer je zaklad vaš, tam bo tudi srce vaše.

35. Bodi vam ledje opasano, in sveče prižgane;

36. In vi podobni ljudém, kateri pričakujejo gospodarja svojega, kedaj se bo vrnil z ženitnine, da mu, kedar pride in potrka, precej odpró.

37. Blagor tistim hlapcem, ktere bo našel gospodar, kedar pride, da čujejo. Resnično vam pravim, da se bo opasal in jih bo posadil, ter bo pristopil in jim bo stregel.

38. In če pride o drugej straži, ali če o tretjej straži pride in bo našel tako, blagor tistim hlapcem.

39. Vedite pa to, da ko bi vedel gospodar, o kterej straži bo prišel tat, čul bi, in ne bi dal podkopati hiše svoje.

40. Za to bodite tudi vi pripravljeni; kajti sin človečji bo prišel ob uri, ko se vam ne bo dozdevalo.

41. Reče pa mu Peter: Gospod, praviš li to priliko nam, ali vsem?

42. Gospod pa reče: Kdo je torej zvesti in modri pristavnik, kterega je postavil gospodar nad družino svojo, naj jim daje hrano o svojem času?

43. Blagor tistemu hlapcu, kterega bo našel gospodar, kedar pride, da tako dela.

44. Resnično vam pravim, da ga bo postavil nad vsem imenjem svojim.

45. Če pa reče ta hlapec v srcu svojem: Gospodarja mojega še ne bo! in začne pretepati hlapce in dekcle, ter jesti in piti in pijančevati:

46. Prišel bo gospodar tega hlapca o dnevu, ko ne pričakuje, in ob uri, ktere ne vé: in presekal ga bo, in del njegov bo položil z neverniki.

47. Tisti pa hlapec, kateri je voljo gospodarja svojega vedel, pa se ni pripravil in tudi ni storil po volji njegovej, tepen bo zeló;

48. A tisti, kateri ni vedel, pa je storil, kar je kazni vredno, tepen bo malo. Vsakemu pa, komur se je mnogo dalo, tirjalo se bo od njega mnogo; in komur so izročili mnogo, tirjali bodo od njega več.

49. Prišel sem, da vržem ogenj na zemljo, in kaj hočem, če se je uže užgal?

50. Ali s krstom se imam krstiti, in kako bitko mi je, dokler se ne dopolni!

51. Menite li, da sem prišel, da dám na zemljo mir? Ne! pravim vam, nego razpor.

52. Kajti odslej jih bo pet v enej hiši razprtih, trije z dvema, in dva s tremi.

53. Oče se bo razprl s sinom, in sin z očetom; mati s hčerjo, in hčer z materjo; tašča s sneho svojo, in sneha s taščo svojo.

54. Pravil je pa tudi ljudstvu: Kedar vidite

oblak, da vzhaja od zahoda, precej pravite: Dež bo! in zgodí se tako.

55. In kedar jug, da vleče, pravite: Vroče bo! in zgodí se.

56. Hinavci! lice zemlje in neba véste razločevati: tega časa pa kako ne razločujete?

57. Za kaj pa tudi sami od sebe ne sodite, kar je prav?

58. Kedar greš pa z zopernikom svojim k poglavarju, potrudi se po poti, da se ga rešiš: da te ne privleče k sodniku, in sodnik da te ne izročí beriču, in berič da te ne vrže v ječo.

59. Pravim ti: Ne boš izšel odtod, dokler ne plačaš tudi zadnjega solda.

XIII. POGlavJE.

Bili so pa ravno ta čas tu nekteri, kteri so mu poročali za Galilejce, katerih kri je zmešal Pilat ž njih daritvami.

2. In odgovarjajoč Jezus, reče jim: Menite li, da so bili ti Galilejci najgrešnji od vseh Galilejcev, ker so to pretrpeli?

3. Ne! pravim vam; nego če se ne spokorite, poginili boste vsi tako.

4. Ali tistih osemnajst, na ktere je padel stolp Siloamski, in jih pobil: menite li, da so bili ti največ krivi izmed vseh ljudí, kateri so prebivali v Jeruzalemu?

5. Ne! pravim vam: nego če se ne spokorite, poginili boste vsi tako.

6. Pravil jim je pa to priliko: Imel je nekdo smokvo vsajeno v vinogradu svojem; in prišel je iskat sadú na njej, in ni našel.

7. Ter reče vinogradniku: Glej, tri leta hodim iskat sadú na tej smokvi, in ne nahajam. Posekaj jo torej! čemu še zemljo kazí?

8. On pa odgovarjajoč, reče mu: Gospod, pusti jo še to leto, da jo okopljem, in z gnojem ospém,

9. Da li bo rodila sad; če pa ne, posekal jo boš potem.

10. A v enem shajališči je v soboto učil;

11. In glej, bila je *tu* žena, ktera je duha slabosti imela osemnajst let, in je bila sključena, ter se nikakor ni mogla po konci skloniti.

12. Ugledavši jo pa Jezus, pokliče, in reče jej: Žena, rešena si slabosti svoje!

13. In položí na njo roke: in pri tej priči je vstala, ter je hvalila Boga.

14. Odgovarjajoč pa starešina shajališča, jezeč se, da je Jezus v soboto uzdravil, reče ljudstvu: Šest dnî je, v kterih veljá delati; té torej hodite in se zdravite, ne pa sobotni dan.

15. Gospod mu pa odgovorí in reče: Hi-

navec! vsak od vas, ali ne bo odvezal v soboto svojega vola ali osla od jasli, in ga bo gnal napajat?

16. Te pa, hčeri Abrahamove, katero je bil zvezal hudič, glej, osemnajst let, ali je ni bilo treba rešiti iz te vezí v sobotni dan?

17. In ko je to govoril, sramovali so se vsi, kateri so mu nasprotovali; in vse ljudstvo se je radovalo slavnim delom njegovim, ktera so se godila.

18. Pravil je pa: Komu je podobno kraljestvo Božje? in komu ga bom primeril?

19. Podobno je gorušičnemu zrnu, katero je človek vzel in vrgel na vrt svoj; in zrastle je, in postalo je veliko drevo, in tice nebeške so se nastanile po vejah njegovih.

20. In zopet reče: Komu bom primeril kraljestvo Božje?

21. Podobno je kvasu, kterega je žena vzela in skrila v tri merice moke, dokler se vse ne skvasi.

22. In hodil je po mestih in vaséh, učeč, in potujoč v Jeruzalem.

23. Reče pa mu nekdo: Gospod! če je pač malo teh, kateri se bodo zveličali? On jim pa reče:

24. Podvizajte se, da vnidete skozi tesna vrata; kajti veliko, pravim vam, iskalo jih bo, da bi prišli noter, pa ne bodo mogli.

25. Kedar bo gospodar vstal, in bo zaprl vrata, in boste jeli zunej postajati, in na vrata trkati, govoreč: Gospod, Gospod, odpri nam! pa vam odgovarjajoč, poreče: Ne poznam vas, odkod ste:

26. Tedaj boste jeli praviti: Jedli smo pred teboj in pili, in po ulicah naših si učil.

27. Pa poreče: Pravim vam, ne poznam vas, odkod ste; odstopite od mene vsi, kateri delate krivico.

28. Tam bo jok in škripanje z zobmi, ko boste videli Abrahama in Izaka in Jakoba in vse preroke v kraljestvu Božjem, sebe pa izgnane ven.

29. In prišlibodo od vzhoda in zahoda, in od severja in juga, in sedli bodo za mizo v kraljestvu Božjem.

30. In glej, so *pa* zadnji, kateri bodo prvi; in prvi, kateri bodo zadnji.

31. Ravno ta dan pristopijo k njemu nekteri od Farizejev, veleč mu: Izidi in odidi odtod: kajti Herod te hoče ubiti.

32. Pa jim reče: Pojdite, povejte temu lisjaku: Glej, izganjal bom hudiče, in uzdravljaj bom danes in jutri, a tretji *dan* bom končal.

33. Ali danes in jutri in pojutranjem moram iti: ker ni mogoče preroku umreti zunej Jeruzalema.

34. Jeruzalem, Jeruzalem, kateri ubijaš pre-
roke in kamenjuješ té, kateri so k tebi po-
slani! kolikrat sem hotel zbrati otroke tvoje,
kakor koklja piščeta svoja pod peruti, in ni-
ste hoteli!

35. Glej, zapušča vam se dom vaš pust. Ali
resnično vam pravim, da me ne boste videli,
dokler ne pride, da porečete: Blagoslovljen,
kateri gre v imenu Gospodovem!

XIV. POGlavJE.

In zgodí se, ko vnide v hišo enega od
starešin Farizejskih v soboto kruh jest, pa
so oni na-nj pazili.

2. In glej, neki človek vodeničen je bil pred
njim.

3. In odgovarjajoč Jezus, reče učenikom
postave in Farizejem, govoreč: Ali se sme
v soboto zdraviti?

4. Oni pa umolknejo. In prijemši *ga*, uzdra-
vi *ga* in odpustí.

5. In odgovarjajoč jim, reče: Komu od vas
bo padel osel ali vol v vodnjak in *ga* ne bo
izvlekel na sobotni dan?

6. In niso mu mogli odgovoriti na to.

7. Pravil je pa povabljenim priliko, opa-
zivši, kako izbirajo prve prostore, govoreč
jim:

8. Kedar te kdo povabi na svatovščino, ne

sédaj na prve prostore, da ne bi bil med tistimi, kateri so povabljeni od njega, kdo pošteniji od tebe,

9. In ne pride ta, kateri je tebe in njega povabil, in ti ne reče: Daj temu prostor! in ne boš tedaj s sramoto sédel na zadnji prostor.

10. Nego kedar si povabljen in prideš, sédi na zadnji prostor, da ti ta, kateri te je povabil, kedar pride, poreče: Prijatelj, pomakni se više! tedaj ti bo čast pred tistimi, kateri séde s teboj.

11. Kajti vsak, kdor se povišuje, ponižal se bo; a kdor se ponižuje, povišal se bo.

12. Pravil je pa tudi temu, kateri ga je bil povabil: Kedar napraviš obed ali pojedinjo, ne vabi prijateljev svojih, ne bratov svojih, ne sorodnikov svojih, ne sosedov bogatih: da te ne bi tudi oni povabili, in ti se ne bi vrnilo.

13. Nego, kedar napraviš gostijo, povabi siromake, polomljene, hrome, slepce:

14. In blagor ti, da ti nimajo s čim povrniti! povrnilo ti se bo namreč o vstajanji pravičnihih.

15. Slišavši pa to nekdo od téh, kateri so ž njim sedeli za mizo, reče mu: Blagor mu, kdor bo v kraljestvu Božjem jedel kruh!

16. On mu pa reče: Neki človek je napravil pojedinjo, in povabil jih je veliko.

17. In poslal je hlapca svojega v čas pojedinje, naj reče povabljenecem: Pridite, ker je uže vse pripravljeno!

18. In začno se vsi krati izgovarjati. Prvi mu reče: Njivo sem kupil, in silno mi je treba, da izidem in jo ogledam; prosim te, izgovori me.

19. A drugi reče: Pet jarmov volov sem kupil, in grem jih izkušat; prosim te, izgovori me.

20. Zopet drugi pa: Oženil sem se, in za to ne morem priti.

21. In ko ta hlapec pride, sporoči to gospodarju svojemu. Tedaj se gospodar razjezi, in reče hlapcu svojemu: Izidi naglo na razpotja in ulice mestne, in pripelji sèm siromake in polomljene in hrome in slepce.

22. In hlapec reče: Gospod, zgodilo se je, kakor si ukazal, in še je prostora.

23. Pa reče gospodar hlapcu: Pojdi na pota in med ograje, in prinudi, naj vnidejo, da se napolni hiša moja;

24. Kajti pravim vam, da ne bo nobeden onih móž, kateri so bili povabljeni, okusil pojedinje moje.

25. Shajalo se je pa veliko ljudstva; in obrnivši se, reče jim:

26. Če pride kdo k meni, pa ne sovraži očeta svojega in matere, in žene in otrok, in bratov in sester, in tudi lastne duše svoje, ne more moj učenec biti.

27. In kdor ne zadene križa svojega, in gre za menoj, ne more moj učenec biti.

28. Kdo namreč izmed vas, kedar hoče stolp zidati, ne bo poprej sédel in preračunal stroškov, če ima pač, da ga bo dozidal?

29. Da mu ne bi, ko bi postavil temelj, pa ne bi mogel dozidati, vsi, kateri bi *to* videli, jeli posmehovati se,

30. Govoreč: Ta človek je jel zidati, pa ni mogel dozidati!

31. Ali kateri kralj, kedar se gre z drugim kraljem vojskovat, ne bo sédel, in se poprej posvetoval, če se bo pač mogel z desetími ti sočmi srečati s tém, kateri gre z dvajsetími tisočmi nad-nj?

32. In če ne, poslal bo, dokler je še ta daleč, poslance, ter bo prosil mirú.

33. Tako torej vsak izmed vas, kdor se ne odreče imenja svojega, ne more moj učenec biti.

34. Dobra je sol; če pa sol znorí, s čim se bo osolila?

35. Ne za v zemljo ne za v gnoj ni dobra; mečejo jo proč. Kdor ima ušesa, da sliši, naj sliši!

XV. POGlavJE.

Približevali so se pa k njemu vsi mitarji in grešniki, da bi ga poslušali.

2. In godrnjali so Farizeji in pismarji, govoreč: Ta sprejema grešnike, in ž njimi je.

3. A on jim pové to-le priliko, govoreč:

4. Kdo izmed vas, imajoč sto ovâc, če eno od njih izgubi, ne pustí devet in devetdeseterih v puščavi, pa gre za izgubljeno, da jo najde?

5. In ko jo najde, zadene jo vesel na rame svoje,

6. In ko pride domú, skliče prijatelje in sosede, govoreč jim: Radujte se z menoj! kajti našel sem ovco svojo, ktera se je bila izgubila.

7. Pravim vam, da bo ravno tako radost na nebu za enega grešnika, kteri se spokori, večja, nego za devet in devetdeset pravičnih, kterim ni treba pokore.

8. Ali ktera žena, imajoč deset grošev, če izgubi en groš, ne prižgé sveče, in ne pomete hiše, in ne išče skrbno, dokler ne najde?

9. In ko najde, skliče prijateljice in sosedinje, govoreč: Radujte se z menoj! kajti našla sem groš, kterega sem bila izgubila.

10. Tako, pravim vam, da je tudi radost

pred angelji Božjimi za enega grešnika, kateri se spokorí.

11. In reče: Neki človek je imel dva sina.

12. Pa reče mlajši od nju očetu: Oče, daj mi del premoženja, kateri *mi* pripada. In razdelí jima premoženje.

13. In črez nekoliko dní zbere mlajši sin vse, in odpotuje v daljno deželo: in tu raztrosi vse premoženje, živeč samopašno.

14. In ko je bil vse potratil, nastane huda lakota po tej deželi, in on začne stradati.

15. In odide, in pridruži se enemu od meščanov te dežele; in *ta* ga pošlje na polje svoje svinje past.

16. In hrepenel je, da bi napolnil trebuh svoj z rožiči, ktere so jedle svinje; ali nikdor mu *jih* ni podajal.

17. A ko pride k sebi, reče: Koliko najemnikov očeta mojega ima obilno kruha, a jaz lakote pogibam!

18. Vstal bom, šel bom k očetu svojemu, in rekel mu bom: Oče, pregrešil sem se zoper nebo in pred teboj!

19. In nisem več vreden, da bi se sin tvoj imenoval; naredi me za enega najemnikov svojih.

20. In vstavši, odide k očetu svojemu. A ko je še daleč bil, ugleda ga oče njegov;

in užali mu se, ter poletí, in oklene se vratú njegovega, in poljubi ga.

21. A sin mu reče: Oče, pregrešil sem se zoper nebo in pred teboj, in nisem več vreden, da bi se sin tvoj imenoval!

22. Pa reče oče hlapcem svojim: Prinesite najlepšo suktnjo, in oblecite ga, in podajte mu prstan na roko, in obutalo na noge;

23. In pripeljite tele pitano, in zakoljite ga; in jedoč, veselili se bomo:

24. Kajti ta sin moj je bil mrtev, in oživel je; in izgubljen je bil, in našel se je. In začnó se veseliti.

25. A stariji sin njegov je bil na polji; in ko se gredoč približa hiši, zasliši petje in vrisk,

26. In poklicavši enega od hlapcev, vpraša, kaj bi to bilo.

27. On mu pa reče: Brat tvoj je prišel; in zaklal je oče tvoj tele pitano, da ga je zdravega sprejel.

28. A *on* se ujezí, in ni hotel vniti. Tedaj izide oče njegov, ter ga je prosil.

29. On pa odgovarjajoč, reče očetu: Glej, toliko let ti služim, in nikoli nisem prelomil zapovedi tvoje, in meni nisi dal nikoli kozliča, da bi se s prijatelji svojimi razveselil.

30. Ko je pa prišel ta sin tvoj, kateri je

premoženje tvoje s kurbami zažrl, zaklal si mu tele pitano.

31. On mu pa reče: Sin, ti si vsegdar z menoj, in vse moje je tvoje.

32. Treba pa se je bilo veseliti in radovati, ker je bil ta brat mrtev, in oživel je; in izgubljen je bil, in našel se je.

XVI. POGlavJE.

Pravil pa je tudi učencem svojim: Bil je en človek bogat, kateri je imel pristavnika; in tega so bili ovadili pri njem, da mu razsiplje imenje.

2. In poklicavši ga, reče mu: Kaj to slišim za te? Daj račun od gospodarstva svojega, ker ne moreš dalje gospodariti.

3. A pristavnik reče sam s seboj: Kaj bom storil, ko mi gospodar moj odjemlje gospodarstvo? Kopati ne morem, prositi me je sram.

4. Vém, kaj bom storil, da me bodo, kedar bom odstavljen gospodarstva, sprejeli v hiše svoje.

5. In poklicavši vsakega posameznega od dolžnikov gospodarja svojega, reče prvemu: Koliko si dolžen gospodarju mojemu?

6. On pa reče: Sto mer olja. In reče mu: Vzemi svoje pismo, pa sedi hitro, in napiši petdeset.

7. Po tem reče drugemu: A ti koliko si dolžen? On pa reče: Sto korcev pšenice. In velí mu: Vzemi svoje pismo, in napiši osemdeset.

8. In gospodar pohvali krivičnega hlapca, da je pametno storil. Kajti sinovi tega sveta so pametniji od sinov svetlobe v svojem rodu.

9. Tudi jaz vam pravim: Naredite si prijateljev s krivičnim bogatstvom, da vas, kedar ubožate, sprejmó v večna stanovališča.

10. Kdor je v najmanjem zvest, zvest je tudi v velikem; in kdor je v najmanjem krivičen, krivičen je tudi v velikem.

11. Če torej v krivičnem bogatstvu niste bili zvesti, kdo vam bo zaupal pravično?

12. In če v tujem niste bili zvesti, kdo vam bo dal, kar je vaše?

13. Noben hlapec ne more dvema gospodoma služiti: ali bo enega sovražil, in drugega ljubil; ali se bo enega držal, in drugega bo zaničeval. Ne morete Bogu služiti in mamonu.

14. Poslušali so pa vse to tudi Farizeji, kateri so srebro ljubili, ter so ga zasmehovali.

15. Pa jim reče: Vi ste tisti, kateri se delate pravične pred ljudmi; ali Bog pozná

srca vaša: kajti kar je pri ljudéh visoko, gnjusoba je pred Bogom.

16. Zakon in preroki so do Janeza; odtlej se oznanjuje kraljestvo Božje, in vsak s silo va-nj tiščí.

17. Laže je pa nebu in zemlji prejeti, nego enej pičici iz zakona izpasti.

18. Vsak, kdor pustí ženo svojo in se oženi z drugo, prešestvuje; in vsak, kdor popušče-no od moža vzeme, prešestvuje.

19. Bil je pa neki človek bogat, in oblačil se je v škrlat in tančico, in razveseljeval se je vsak dan sijajno.

20. Bil je pa neki ubožec po imenu Lazar, kateri je ležal pred vratmi njegovimi, gnôjen,

21. In hrepeneč nasititi se z drobtinami, ktere so padale z mize bogatina; ali tudi psi so dohajali, ter so lizali gnoj njegov.

22. Zgodí se pa, da ubožec umré, in odne-só ga angelji na naročje Abrahamovo; umré pa tudi bogatin, in pokopljejo ga.

23. In v [peklu, ko je bil v bolečinah, povzdigne očí svoje, in ugleda Abrahama od daleč, in Lazarja na naročji njegovem.

24. In on zaklicavši, reče: Oče Abraham! usmili se me, in pošlji Lazarja, naj omoči konec prsta svojega v vodi, in mi jezik ohladí, ker se mučim v tem plamenu.

25. Abraham pa reče: Sin! spomeni se,

da si ti prejel dobroto svojo v življenji svojem, in ravno tako Lazar slabo. Sedaj pa: on se tolaži, a ti se mučiš.

26. In vrh vsega tega, med nami in vami je postavljen prepad velik, da kateri hočejo odtod sniti k vam, ne morejo, in kateri odondod k nam, da ne prehajajo.

27. Pa reče: Prosim te torej, oče, da ga pošlji na mojega očeta dom,

28. Ker imam pet bratov: da jim *to* izpriča, da ne pridejo tudi oni na ta kraj trpljenja.

29. Velí mu Abraham: Mojzesa imajo in preroke; poslušajo naj jih.

30. On pa reče: Ne, oče Abraham! nego če kdo od mrtvih pride k njim, *potem* se bodo spokorili.

31. Pa mu reče: Če Mojzesa in prerokov ne poslušajo, ne bodo verovali, če tudi kdo od mrtvih vstane.

XVII. POGlavJE.

Reče pa učencem svojim: Ni mogoče, da pohujšanja ne bi prišla; ali gorjé tistemu, po katerem prihajajo.

2. Bolje bi mu bilo, da bi mu se obesil kamen mlinski na vrat, ter bi bil vržen v morje, nego da enega teh malih pohujša.

3. Varujte se! Če se pregreší brat tvoj zoper

tebe, popreti mu; in če se spokorí, odpusti mu.

4. In če se pregreší sedemkrat na dan zoper tebe, pa se sedemkrat na dan obrne do tebe, govoreč: Kesam se! odpusti mu.

5. Pa rekó aposteljni Gospodu: Priloži nam vere!

6. Gospod pa reče: Ako bi imeli vere, kolikoršno je zrno gorušično, in bi rekli tej murvi: Izderi se, in vsadi se v morje! in poslušala bi vas.

7. Kdo izmed vas ima pa hlapca, kateri orje in pase, da bi mu, kedar pride s polja, precej rekel: Pojdi, počij?

8. Ne poreče li mu marveč: Pripravi, kar bom večerjal, in opaši se in strezi mi, dokler se ne najem in napijem; a po tem jej in pij ti?

9. Ali bo mar zahvalil temu hlapcu, da je storil, kar mu se je bilo ukazalo? Ne verujem.

10. Tako tudi vi, kedar storite, kar vam je ukazano, recite: Nepotrebni hlapci smo; kajti storili smo, kar smo bili dolžni storiti.

11. In zgodí se, ko je šel v Jeruzalem, da je hodil med Samarijo in Galilejo.

12. In ko vnide v neko vas, sreča ga deset gobavih móž, kateri so stali od daleč.

13. In ti povzdignejo glas, govoreč: Jezus, učenik, usmili se nas!

14. In ugledavši *jih*, reče jim: Pojdite, pokažite se duhovnom! In zgodí se, ko so šli, očistijo se.

15. Eden pa izmed njih, videvši, da je ozdravel, vrne se, hvaleč Boga z močnim glasom;

16. In pade na obraz pred noge njegove, in zahvali mu; in ta je bil Samarijan.

17. Odgovarjajoč pa Jezus, reče: Ali se jih ni deset očistilo? Onih devet pa, kje so?

18. Ali se ni našel, kateri bi se vrnil, da bi dal Bogu hvalo, razen ta tujec?

19. In reče mu: Vstani, pojdi! vera tvoja ti je pomogla.

20. Vprašan pa od Farizejev, kedaj bo prišlo kraljestvo Božje, odgovorí jim, in reče: Kraljestvo Božje ne bo prišlo s svetlostjo.

21. Tudi ne porekó: Glej, tu je! ali: Glej, tam je! Kajti glej, kraljestvo Božje je notri v vas.

22. Reče pa učencem: Prišli bodo dnevi, ko boste želeli enega od dnî sinú človečjega videti, in ne boste videli.

23. In porekó vam: Glej, tu je! ali: Glej, tam je! Ne izidite, in tudi ne sledite ne!

24. Kajti kakor blisk, kateri šine in se svetlí iz *enega kraja* pod nebom do dru-

gega kraja pod nebom, tako bo tudi sin človečji v dan svoj.

25. Ali poprej mu je treba veliko pretrpeti, in zavrženemu biti od tega rodú.

26. In kakor je bilo v dnéh Noeta, tako bo tudi v dnéh sinú človečjega.

27. Jedli so, pili so, ženili so se, možile so se, noter do dné, ko je stopil Noe v baroko, ter je prišel potop in vse pogubil.

28. Enako tudi, kakor je bilo v dnéh Lota: jedli so, pili so, kupovali so, prodajali so, sadili so, zidali so;

29. Ali tisti dan, ko je izšel Lot iz Sodome, udaril je ogenj in žveplo z neba, in pogubil je vse.

30. Ravno tako bo tisti dan, ko se bo sin človečji razodel.

31. Tisti dan, kdor bo na strehi, a pohištvo njegovo v hiši, ne stopa naj dol, da ga vzeme; in kdor *bo* na polji, naj se ravno tako ne ozira na to, kar je zadej.

32. Spominjajte se žene Lotove!

33. Kdor bo gledal dušo svojo ohraniti, izgubil jo bo; a kdor jo bo izgubil, oživil jo bo.

34. Pravim vam: Tisto noč bosta dva na enej postelji: eden se bo vzel, a drugi pustil.

35. Dve boste mleli vkupej: ena se bo vzela, a druga pustila.

36. Dva bosta na njivi: eden se bo vzela, a drugi pustil.

37. In odgovarjajoč, rekó mu: Kje, gospod? A on jim reče: Kjer je truplo, tam se bodo zbirali orli.

XVIII. POGlavJE.

Pravil jim je pa tudi priliko, kako je treba vsegdar moliti, in ne naveličati se,

2. Govoreč: Bil je v nekem mestu en sodnik, kateri se ni bal Boga, in se ni sramoval ljudi.

3. Bila je pa v tem mestu neka vdova, in hodila je k njemu, govoreč: Maščuj me nad zopernikom mojim!

4. In *dolgo* časa ni hotel; po tem pa reče sam s seboj: Če se tudi boga ne bojim, in se ne sramujem ljudi:

5. Vendar za to, ker mi nadlego dela ta vdova, maščeval jo bom, da naposled ne pride in me ogluší.

6. Pa reče Gospod: Slišite, kaj pravi nepravični sodnik!

7. Bog pa, ali ne bo maščeval izvoljencev svojih, kateri vpijejo k njemu dan in noč, ako ravno jim odlaša?

8. Pravim vam, da jih bo kmalu maščeval.

Ali sin človečji, kedar pride, našel li bo vero na zemlji?

9. Pové pa tudi nekterim, kateri so va-se zaupali, da so pravični, a druge so zaničevali, to priliko:

10. Dva človeka sta šla gori v tempelj molit; eden je bil Farizej, a drugi mitar.

11. Farizej se vstopi, in molil je sam s seboj to: Bog! zahvaljujem ti, da nisem kakor drugi ljudjé: razbojniki, krivičniki, prešestniki, ali kakor ta-le mitar.

12. Postim se dvakrat na teden, desetino dajem od vsega, kar imam.

13. A mitar je od daleč stal, in še oči ni hotel povzdigniti na nebo; nego trkal je na prsi svoje, govoreč: Bog, milostljiv mi bodi grešniku!

14. Pravim vam: Ta je sešel opravičen na dom svoj, a ne on. Kajti vsak, kdor se povišuje, ponižal se bo; a kdor se ponižuje, povišal se bo.

15. Donašali so pa k njemu tudi otročiče, da bi se jih dotikal; videč pa *to* učenci njegovi, zapreté jim.

16. A Jezus jih pokliče, in reče: Pustite otročiče, naj dohajajo k meni, in ne branite jim! kajti teh je kraljestvo Božje.

17. Resnično vam pravim: Kdorkoli ne

sprejme kraljestva Božjega kakor otrok, ne bo prišel va-nj.

18. In vpraša ga en starešina, govoreč: Učenik dobri, kaj naj storim, da zadobóm večno življenje?

19. Jezus mu pa reče: Kaj me imenuješ dobrega? Nikdor ni dober, razen eden, Bog.

20. Zapovedi znaš: Ne prešestvuj; ne ubij; ne ukradi; ne pričaj po krivem; spoštuj očeta svojega in mater svojo.

21. On pa reče: Vse to sem izpolnil od mladosti svoje.

22. Slišavši pa to Jezus, reče mu: Enega ti je še treba: prodaj vse, kar imaš, in razdaj ubogim, in imel boš zaklad na nebu; ter pridi, pojdi za menoj.

23. On pa, slišavši to, postane zeló žalosten; kajti bil je silno bogat.

24. Videvši ga pa Jezus, da je zeló žalosten postal, reče: Kako težko bodo, kateri imajo bogatstvo, prišli v kraljestvo Božje!

25. Laže je namreč priti kameli skozi igleno ušesce, nego bogatemu vniti v kraljestvo Božje.

26. Pa rekó, kateri so *to* slišali: In kdo se more zveličati?

27. On pa reče: Kar je pri ljudéh nemo-goče, mogoče je pri Bogu.

28. A Peter reče: Glej mi smo zapustili vse, in šli smo za teboj.

29. On jim pa reče: Resnično vam pravim, da ni nikogar, kateri je zapustil dom, ali roditelje, ali brate, ali ženo, ali otroke, za voljo kraljestva Božjega:

30. Da ne bi prejel veliko več v tem času, a na drugem svetu večnega življenja.

31. Vzemši pa dvanajstere, reče jim: Glej, v Jeruzalem gremo, in dopolnilo se bo vse, kar so preroki napisali za sina človečjega.

32. Izročili ga bodo namreč poganom, in zasmehovali ga bodo in zasramovali, in pljuvali na-nj;

33. In bičali ga bodo, in po tem umorili; a tretji dan bo vstal.

34. In oni niso ničesar od tega umeli, in bila je ta beseda skrita pred njimi, in niso vedeli, kaj jim se je pravilo.

35. Zgodí se pa, ko se je bližal Jerihi, sedel je en slepec kraj poti.

36. In slišavši ljudstvo, da gre mimo, vpraševal je, kaj bi to bilo.

37. In povedó mu: Jezus Nazarečan gre mimo.

38. Pa zavpije, govoreč: Jezus, sin Davida, usmili se me!

39. In kateri so mimo šli, pretili so mu, naj

umolkne; on je pa še bolj kričal: Sin Davidov, usmili se me!

40. Ustavivši se pa Jezus, ukaže, naj ga pripeljejo k njemu; in ko se približa, vpraša ga,

41. Govoreč: Kaj hočeš, naj ti storim? On pa reče: Gospod, da spregledam.

42. In Jezus mu reče: Spreglej! vera tvoja ti je pomogla.

43. In precej je spregledal, in šel je za njim, hvaleč Boga; in vse ljudstvo, ko je to videlo, dalo je Bogu hvalo.

XIX. POGlavJE.

In vnide, in šel je skozi Jeriho.

2. In glej, mož po imenu Zahej, in ta je bil starešina mitarjem, in bil je bogat,

3. In rad bi bil videl Jezusa, kdo da je; pa ni mogel za voljo ljudstva, ker je bil majhne postave.

4. In poletel je naprej, in zlezal je na murvo, da bi ga videl: ker je imel todi mimo iti.

5. In Jezus, ko pride na to mesto, ozré se gor, in ugleda ga, in reče mu: Zahej, snidi hitro! kajti danes moram v tvojej hiši ostati.

6. Pa snide hitro in ga radosten sprejme.

7. In vsi so, ko so to videli, godrnjali, govoreč: Pri grešnem človeku se je navrnil!

8. Pristopivši pa Zahej, reče Gospodu:

Glej, polovico premoženja svojega, gospod, dajem ubogim; in če sem koga ogoljufal, povrnil mu bom čvetero.

9. Jezus mu pa reče: Danes je prišlo zveličanje tej hiši, ker je tudi ta sin Abrahamov.

10. Kajti prišel je sin človečji iskat in zveličat, kar se je izgubilo.

11. Ko so pa to poslušali, pristavi in pové priliko: za to, ker je bil blizu Jeruzalema, in so mislili, da se bo kraljestvo Božje precej razodelo.

12. In reče: Neki človek imenitnega rodú je šel v daljno deželo, da si vzeme kraljestvo, in da se vrne.

13. In poklicavši deset hlapcev, dá jim deset mošenj, in reče jim: Kupčujte, dokler se ne vrnem.

14. Meščani njegovi so ga pa sovražili, ter pošljejo poslance za njim, govoreč: Ne čemo, da bi nam ta kraljeval.

15. In zgodí se, ko je bil kraljestvo prejel in se je vrnil, pa reče, naj mu pokličejo te hlapce, katerim je bil dal srebro, da bi zvédel, kaj je kdo prikupčeval.

16. Pa pride prvi, govoreč: Gospod, možnja tvoja je pridobila deset mošenj.

17. In reče mu: Dobro, vrli hlapec! ker si bil v najmanjem zvest, iméj oblast nad desetémi mesti.

18. In pride drugi, govoreč: Gospod, mošnja tvoja je napravila pet mošenj.

19. In tudi temu reče: Tudi ti bodi nad petémi mesti.

20. In drugi pride, govoreč: Gospod, glej, *tu je* mošnja tvoja, katero sem imel v prtu spravljeno.

21. Kajti bal sem se te, ker si trd človek: jemlješ, česar nisi položil; žanješ, česar nisi posejal.

22. Pa mu reče: Sodil te bom po tvojih besedah, hudobni hlapec! Vedel si, da sem trd človek, in jemljem, česar nisem položil, in žanjem, česar nisem posejal;

23. In za kaj nisi dal srebra mojega kupcu, da bi ga bil, kedar bi se bil vrnil, prejel z dobičkom?

24. Ter reče tém, kateri so stali pred njim: Vzemite mu mošnjo, in dajte tistemu, kateri jih ima deset.

25. (Pa mu rekó: Gospod, deset mošenj ima!)

26. Pravim vam namreč, da vsakemu, kdor ima, dalo se bo; a kdor nima, odvzelo mu se bo tudi to, kar ima.

27. A tiste sovražnike moje, kateri niso hoteli, da bi jim kraljeval, pripeljite sèm, in posekajte *jih* pred menoj.

28. In ko je bil to povedal, šel je dalje, gredoč gor v Jeruzalem.

29. In zgodí se, ko se približa Betfagi in Betaniji, pri gori, ktera se imenuje Oljska, pošlje dva izmed učencev svojih,

30. Govoreč: Pojdita v vas, ki je nasproti, v kterej bosta našla, kedar vnideta, žrebe privezano, na katero se ni nikoli noben človek usedel: odvežita ga, in pripeljita sèm.

31. In če vaju kdo vpraša: Po kaj odvezujeta? povejta mu tako: Gospod ga potrebuje.

32. In poslanca odideta in najdeta, kakor jima je bil rekel.

33. Ko sta pa žrebe odvezovala, rekó jima gospodarji njegovi: Kaj odvezujeta žrebe?

34. Ona pa rečeta: Gospod ga potrebuje.

35. In pripeljeta ga k Jezusu; in položivši svoja oblačila na žrebe, posadé Jezusa.

36. Ko jepa šel, pogrinjali so oblačila svoja na pot.

37. In ko se je uže bližal strmecu Oljske gore, začne vsa množica učencev radostna Boga hvaliti z močnim glasom za vse čudeže, ktere so videli,

38. Govoreč: Blagoslovljen kralj, kateri gre v imenu Gospodovem! Mir na nebu, in slava na višavah!

39. In nekteri Farizeji izmed ljudstva mu rekó: Učenik, popreti učencem svojim!

40. In odgovarjajoč, reče jim: Pravim vam, da če ti umolknejo, vpilo bo kamenje.

41. In ko se približa in ugleda mesto, razjoka se nad njim,

42. Govoreč: Ko bi pač tudi ti vedelo, vsaj ta dan tvoj, kaj je za mir tvoj: ali sedaj je skrito pred očmi tvojimi.

43. Prišli bodo namreč na te dnevi, ko te bodo obdali sovražniki tvoji z nasipi, in te bodo oblegali, in stiskali te od vseh strani;

44. In razbili bodo tebe in otroke tvoje v tebi, in ne kamena na kamenu ne bodo pustili v tebi: za to, ker nisi poznalo časa, v katerim si bilo obiskano.

45. In ko vnide v tempelj, začne izganjati tiste, kateri so prodajali v njem in kupovali,

46. Govoreč jim: Pisano je: „Dom moj je dom molitve;“ a vi ste naredili iz njega „jamo razbojniško“.

47. In učil je vsak dan v tempelju; a veliki duhovni in pismarji in prvaki ljudski so iskali, da bi ga pogubili;

48. In niso nahajali, kaj bi *mu* storili: kajti ljudstvo se ga je držalo vse, poslušajoč ga.

XX. POGLAVJE.

In zgodí se enega tistih dní, ko je učil ljudstvo v tempelju in je oznanjeval evan-

gelj, pridejo véliki duhovni in pismarji s starešinami,

2. In rekó mu, govoreč: Povéj nam, s kakošno oblastjo to delaš, ali kdo ti je dal to oblast?

3. Odgovarjajoč pa, reče jim: Vprašal bom tudi jaz vas eno besedo, in povejte mi:

4. Krst Janezov je li bil z neba, ali od ljudi?

5. A oni so pomišljevali v sebi govoreč: Če rečemo: Z neba, poreče: Za kaj mu torej niste verovali?

6. Če pa rečemo: Od ljudi, vse ljudstvo nas bo kamenjalo: kajti prepričano je, da je bil Janez prerok.

7. Ter odgovoré, da ne vedó, odkod.

8. Pa jim Jezus reče: Tudi jaz ne bom povedal vam, s kakošno oblastjo to delam.

9. A ljudstvu začne praviti to-le priliko: Neki človek je zasadil vinograd, in dal ga je vinogradnikom v najem, in odpotoval je na veliko časa.

10. In o svojem času pošlje k vinogradnikom hlapca, naj mu dadó od sadú vinogradovega; a vinogradniki ga pretepó, in odpošljejo praznega.

11. In zopet pošlje drugega hlapca; a oni tudi tega pretepó, in zasramoté, in odpošljejo praznega.

12. In zopet pošlje tretjega: in oni tudi tega ranijo, in izženó.

13. Tedaj reče gospodar vinograda: Kaj bom storil? Poslal bom sina svojega ljubljenega; ko bodo tega videli, ne mara, da se bodo bali.

14. Ko ga pa vinogradniki ugledajo, posvetovali so se med seboj, govoreč: Ta je dedič; pridite, ubijmo ga, da bo dedovina naša.

15. In vržejo ga ven iz vinograda, in ubijejo. Kaj jim bo torej gospodar vinograda storil?

16. Prišel bo, in pogubil bo vinogradnike té, in dal bo vinograd drugim. Ko so pa *to* slišali, rekó: Bog ne daj!

17. On pa pogledavši na-nje, reče: Kaj je torej to, kar je pisano: „Kamen, ktereга so zidarji zavrgli, on je postal glava oglu?“

18. Vsak, kdor pade na ta kamen, razbil se bo; na kogar pa *on* pade, razdrobil ga bo.

19. In iskali so véliki duhovni in pismarji, da bi položili na-nj roke v ta čas; ali zbojé se ljudstva: kajti spoznali so, da je za-nje povedal to priliko.

20. In pazeč na-nj, pošljejo prežuhe, kateri naj bi se hlinili pravične, da bi ga vjeli v besedi in ga po tem izročili gosposki in oblasti poglavarjevej.

21. In vprašajo ga, govoreč: Učenik, vémo, da prav govoriš in učiš, in ne gledaš na lice, nego v resnici pot Božjo učiš:

22. Smemo li cesarju davek dajati, ali ne?

23. Spoznavši pa njih zvijačo, reče jim: Kaj me izkušate?

24. Pokažite denar. Čegavo podobo ima in napis? Odgovarjajoč pa rekó: Cesarjevo.

25. A on jim reče: Dajte tedaj, kar je cesarjevega, cesarju, a kar je Božjega, Bogu.

26. In niso mogli besede njegove zavreči pred ljudstvom; in začudijo se odgovoru njegovemu, in umolknejo.

27. Pristopivši pa nekteri od Saducejev, kateri pravijo, da ni vstajanja, vprašajo ga,

28. Govoreč: Učenik! Mojzes nam je napisal, da če komu umré brat, kateri ima ženo, in on brez otrók umré, naj vzeme brat njegov ženo, in vzbudí seme bratu svojemu.

29. Bilo je pa sedem bratov. In prvi je vzel ženo, in umrl je brez otrók;

30. In vzel je ženo drugi, in tudi ta je umrl brez otrók.

31. In vzel jo je tretji; in tako tudi vseh sedem: in niso pustili otrók, in pomrli so.

32. A naposled za vsemi umrla je tudi žena.

33. O vstajANJI torej, čegava od njih bo žena? kajti sedem jo jih je imelo za ženo.

34. In odgovarjajoč, reče jim Jezus: Sinovi tega sveta se ženijo in možé:

35. Ali ti, kateri bodo vredni, da zadobé drugi svet, in da vstanejo od mrtvih, ne bodo se ženili ne možile,

36. Ker tudi umreti ne morejo več: enaki so namreč angeljem, in sinovi so Božji, ko so sinovi vstajanja.

37. Da pa mrtvi vstajajo, pokazal je tudi Mojzes pri grmu, ko imenuje Gospoda „Boga Abrahamovega in Boga Izakovega in Boga Jakobovega.“

38. Bog pa ni *Bog* mrtvih, nego živih; kajti njemu so vsi živi.

39. Odgovarjajoč pa nekteri od pismarjev, rekó: Učenik, dobro si povedal.

40. In nič več ga niso smeli vpraševati.

41. Reče jim pa: Kako pravijo, da je Kristus sin Davidov?

42. In sam David pravi v bukvah psalmov: „Rekel je Gospod gospodu mojemu: Sedi meni na desno,

43. Dokler ne položim sovražnikov tvojih nogam tvojim za podnožje.“

44. David ga torej imenuje gospoda, in kako je sin njegov?

45. A ko ga je vse ljudstvo poslušalo, reče učencem svojim:

46. Varujte se pismarjev, kateri hočejo v

dolгих oblačilih hoditi, in ljubijo pozdrave po ulicah, in prve stole po shajališčih, in prve prostore na gostijah;

47. Kteri požirajo hiše vdovam, in na videz dolgo molijo: ti bodo prejeli ostrejo sodbo.

XXI. POGlavJE.

Pogledavši pa gori, videl je bogatine, da mečejo darove svoje v zakladnico.

2. Videl je pa tudi eno vdovo ubogo, da je vrgla dva vinarja,

3. Ter reče: Resnično vam pravim, da je ta uboga vdova vrgla več od vseh:

4. Kajti vsi tí so vrgli od obilnosti svoje v dar Bogu, a ta je od uboštva svojega vrgla ves živež svoj, ktereга je imela.

5. In ko so nekteri pravili za tempelj, da je olepšan z lepim kamenjem in dragocnostmi, reče:

6. Prišli bodo dnevi, ko od tega, kar vidite, ne bo ostal kamen na kamenu, kteri ne bi razpadel.

7. In vprašajo ga, govoreč: Učenik, kedaj pa bo to? in kaj bo znamenje, kedar se ima to zgoditi?

8. On pa reče: Varujte se, da vas ne premotijo! kajti veliko jih bo prišlo v ime moje, in porekó: Jaz sem! in: Čas se je približal! Ne hodite torěj za njimi.

9. Kedar boste pa slišali vojske in vstaje, ne uplašite se; kajti to se mora najprej zgoditi: ali konca ne bo precej.

10. Tedaj jim je pravil: Vstal bo narod na narod, in kraljestvo na kraljestvo;

11. In veliki potresi bodo po krajih in lakote in kuge, groza in znamenja velika bodo na nebu.

12. A pred vsem tem bodo položili roke svoje na vas, in preganjali *vas* bodo in izdajali v shajališča in ječe, in vodili pred kralje in poglavarje, za voljo imena mojega.

13. A *to* vam se bo zgodilo na pričevanje.

14. Položite torej v srce svoje, da ne skrbite naprej, kako se boste zagovarjali;

15. Kajti jaz vam bom dal usta in modrost, ktere ne bodo mogli nasprotovati, ne upirati se vsi nasprotniki vaši.

16. Izdajali vas bodo pa tudi roditelji in bratje in sorodniki in prijatelji, in *nektere* od vas bodo umorili.

17. In sovražili vas bodo vsi za voljo imena mojega.

18. Pa las z glave vam ne bo poginil.

19. S potrpljenjem svojim pridobivajte duše svoje.

20. Kedar boste pa videli, da Jeruzalem

oblega vojska, tedaj vedite, da se je približalo razdejanje njegovo.

21. Tedaj naj, kateri so v Judeji, odbežé na gore: in kateri so sredi njega, izidejo naj na polje; in kateri so na polji, naj ne hodijo va-nj.

22. Kajti ti dnevi bodo *dnevi* maščevanja, da se izpolnijo vsa pisma.

23. Gorjé pa nosečim in doječim v tistih dnéh; kajti velika nadloga bo na zemlji, in jeza nad tem narodom.

24. In padali bodo od ostrice meča, in gonili jih bodo v sužnost po vseh narodih, in Jeruzalem bodo gazili pogani, dokler se ne izpolnijo časi poganov.

25. In znamenja bodo v solncu in mesecu in zvezdah, in narodom na zemlji žalost od obupa, šuma morskega in valovja;

26. Ljudjé bodo mrli od strahú in pričakovanja tega, kar ima na zemljo priti: kajti sile nebeške se bodo pregibale.

27. In tedaj bodo ugledali sina človečjega, da gre na oblaku z veliko močjó in slavo.

28. Ko se bo pa to jelo goditi, ozrite se gor in povzdignite glave svoje, ker se približuje odrešenje vaše.

29. In pové jim priliko: Poglejte smokvo in vse drevje.

30. Kedar vidite, da je uže pognalo, sami véste, da je spomlad uže blizu.

31. Tako tudi vi, ko boste videli, da se to godí, védite, da je blizu kraljestvo Božje.

32. Resnično vam pravim, da ne bo prešel ta rod, dokler se vse ne zgodí.

33. Nebo in zemlja bosta prešla, a besede moje ne bodo prešle.

34. Varujte se pa, da vam ne otežajo srca s požrešnostjo in pijanstvom in skrbmí tega sveta, in vam ne pride ta dan iznenada.

35. Kajti prišel bo kakor zanka na vse, kateri prebivajo na lici vse zemlje.

36. Čujte torej vsak čas, in molite, da bi bili vredni ubežati vsemu temu, kar se ima zgoditi, in pred sinom človečjim stati.

37. In po dnevi je učil v tempeljnu; a po noči je izhajal prenočevat na goro, ktera se imenuje Oljska.

38. In dohajalo je vse ljudstvo zgodaj k njemu v tempelj poslušat ga!

XXII. POGlavJE.

Bližal se je pa praznik presnih kruhov, kateri se imenuje Velika noč.

2. In gledali so véliki duhovni in pismarji, kako bi ga umorili; kajti bali so se ljudstva.

3. Pa vnide satan v Juda s priimkom Iškarijana, kateri je bil iz števila dvanajsterih;

4. Ter odide, in pogovorí se z vélikimi duhovni in starešinami *tempeljna*, kako jim ga bo izdal.

5. In razveselé se, in obrekó mu dati denarja.

6. In obrekel se je, in iskal je pripravnega časa, da jim ga izdá brez ljudstva.

7. Pride pa dan presnih kruhov, ko je bilo treba velikonočno jagnje klati.

8. Ter pošlje Petra in Janeza, govoreč: Pojdita, pripravita nam velikonočno jagnje, da jemo.

9. Ona mu pa rečeta: Kje hočeš, da pripraviva?

10. A on jima reče: Glej, ko vnideta v mesto, srečal vaju bo človek, kateri ponese vrč vode; pojdita za njim v hišo, v katero vnide,

11. In recita hišnemu gospodarju: Učenik ti pravi: Kje je gostivnica, kjer bom jedel velikonočno jagnje z učenci svojimi?

12. In on vama bo pokazal veliko izbo pogrnjeno; tam pripravita.

13. Ter odideta in najdeta, kakor jima je bil rekel; in pripravita velikonočno jagnje.

14. In ko pride čas, sede za mizo, in dvanajsteri aposteljni ž njim.

15. In reče jim: Željno sem hrepenel jesti to velikonočno jagnje z vami, predno bom trpel;

16. Kajti pravim vam, da ga ne bom več jedel, dokler se v kraljestvu Božjem ne dopolni.

17. In vzešči kelih, zahvali, in reče: Vzemite ga, in razdelite med seboj.

18. Kajti pravim vam, da ne bom pil od trtnega rodú, dokler ne pride kraljestvo Božje.

19. In vzešči kruh, zahvali, in prelomivši, dá jim, govoreč: To je telo moje, katero se za vas daje; to delajte za moj spomin.

20. Ravno tako tudi kelih po večerji, govoreč: Ta kelih *je* nova zaveza po krvi mojej, ktera se za vas prelija.

21. In glej, roka izdajavca mojega je z menoj na mizi.

22. In sin človečji gre, kakor je odločeno; ali gorjé človeku, kateri ga izdaja.

23. In oni začnó iskati med seboj, kdo od njih bi bil, kateri bo to storil.

24. Vname se pa tudi prepir med njimi, kdo od njih da meni, da je veči.

25. On jim pa reče: Kralji narodov tem gospodujejo, a kateri imajo oblast, imenujejo se dobrotniki.

26. Vi pa ne tako: nego kdor je največi med vami, bodi kakor najmanji; in kdor *je* vodnik, *bodi* kakor služabnik.

27. Kajti kdo je veči: kdor sedí za mizo,

ali kdor streže? Ali ne ta, kdor sedí za mizo? In jaz sem med vami, kakor kdor streže.

28. A vi ste, kateri ste prebili z menoj v izkušnjavah mojih.

29. In jaz vam bom zapustil kraljestvo, kakor *ga* je meni oče moj zapustil,

30. Da boste jedli in pili za mizo mojo v kraljestvu mojem, in boste sedeli na prestolih in sodili dvanajstere rodove Izraelove.

31. Reče pa Gospod: Simon! Simon! glej, satan vas je poželel, da bi vas presejal, kakor pšenico;

32. Ali jaz sem za te molil, naj ne izgine vera tvoja: in ti, kedar se spreobrneš, utrdi brate svoje.

33. On mu pa reče: Gospod, pripravljen sem s teboj iti v ječo in na smrt.

34. A on mu reče: Pravim ti, Peter! nocoj ne bo zapel petelin, dokler trikrat ne utajiš, da me poznaš.

35. In reče jim: Ko sem vas poslal brez možnje in torbe in obutala, ali vam je česa zmanjkalo? Oni pa rekó: Ničesar.

36. Reče jim torej: Ali sedaj, kdor ima možnjo, vzeme naj *jo*, ravno tako tudi torbo; a kdor nima, prodá naj suktnjo svojo, in kupi meč.

37. Kajti pravim vam, da se mora še to pismo izpolniti na meni: „In hudodelnikom

je bil prištet.“ Kajti to, kar je pisano za me, dopolnjuje se.

38. Oni pa rekó: Gospod, glej tu dva meča! A on jim reče: Dosti je!

39. Ter izide in odide po navadi na Oljsko goro; šli so pa za njim tudi učenci njegovi.

40. A ko pride na mesto, reče jim: Molite, da ne zajdete v izkušnjavo.

41. In on odstopi od njih za lučaj kamena, in pokleknivši na kolena, molil je,

42. Govoreč: Oče, ko bi hotel prenesti ta kelih mimo mene! ali ne moja volja, nego tvoja bodi.

43. Prikaže pa mu se angelj z neba, ter ga je krepčal.

44. In ko je bil v boji, molil je gorečnije. In bil je pot njegov kakor kaplje krvi, ktere so padale na zemljo.

45. In vstavši od molitve, pride k učencem svojim, in najde jih, da spé od žalosti,

46. In reče jim: Kaj spite? Vstanite! molite, da ne zajdete v izkušnjavo.

47. A ko je še govoril, glej, ljudstvo; in eden dvanajsterih, kateri se je imenoval Juda, šel je pred njim, in približa se Jezusu, da ga poljubi.

48. Jezus mu pa reče: Juda! s poljubom izdajaš sina človečjega?

49. Videč pa tí, kateri so bili okoli njega,

kaj da bo, rekó mu: Gospod, ali naj udarimo z mečem?

50. In eden od njih udari hlapca vélikega duhovna, in odseka mu desno uho.

51. Odgovarjajoč pa Jezus, reče: Nehajte, dotlej! In dotaknivši se ušesa njegovega, uzdravi ga.

52. A vélikim duhovnom in poglavarjem tempeljna in starešinam, kateri so bili prišli nad-nj, reče Jezus: Kakor na razbojnika ste izšli *nad me* z meči in koli?

53. Vsak dan sem bil z vami v tempeljni, in niste iztegnili rok na me. Ali ta je vaša ura, in oblast teme.

54. In zgrabivši ga, odženó in peljejo ga v hišo vélikega duhovna; a Peter je od daleč šel za njim.

55. In ko so bili zanetili ogenj sredi dvorišča, in so vkupej sedli, sede Peter med-nje.

56. Ugledavši ga pa ena dekla, da sedí pri ognji, ozré se na-nj, in reče: Tudi ta je bil ž njim.

57. A on ga zatají, govoreč: Žena! nisem ga videl.

58. In malo po tem ga ugleda drugi, in reče: Tudi ti si izmed njih. A Peter reče: Človek! nisem.

59. In eno uro ali kaj po tem trdil je nekdo

drugi, govoreč: Zares, tudi ta je bil ž njim; saj je tudi Galilejec.

60. Ali Peter reče: Človek! ne vém, kaj praviš. In precej, ko je še govoril, zapoje petelin.

61. In obrnivši se Gospod, pogleda na Petra; in spomene se Peter besede Gospodove, kakor mu je bil rekel: Predno bo petelin zapel, zatajil me boš trikrat.

62. In Peter izide ven, in razjoka se bitko.

63. In možjé, kateri so držali Jezusa, zasmehovali so ga in bíli.

64. In zakrivši ga, bíli so ga po obrazu, in vpraševali so ga, govoreč: Prerokuj, kdo te je udaril?

65. In drugega veliko so preklinjajoč govorili zoper njega.

66. In ko napoči jutro, zberó se starešine ljudstva, in véliki duhovni in pismarji, in odpeljejo ga v sodišče svoje, govoreč: Če si ti Kristus? povéj nam.

67. Pa jim reče: Če vam povem, nikakor ne boste verovali;

68. A če tudi vprašam, ne boste mi odgovorili, in tudi izpustili *me* ne boste.

69. Odslej bo sin človečji sedel na desnici močí Božje.

70. Pa rekó vsi: Ti si torej sin Božji? On jim pa reče: Vi pravite, da jaz sem.

71. A oni rekó: Kaj nam je še treba prič? saj smo sami slišali iz ust njegovih.

XXIII. POGlavJE.

In vstavši vsa množica njih, odpeljejo ga k Pilatu.

2. In začnó ga tožiti, govoreč: Tega smo našli, da odvráča ljudstvo, in brani cesarju davek dajati, in pravi, da je on Kristus kralj.

3. A Pilat ga vpraša, govoreč: Ti si kralj Judovski? On pa odgovarjajoč, reče mu: Ti praviš.

4. In Pilat reče vélikim duhovnom in ljudstvu: Na tem človeku ne nahajam nobene krivice.

5. Oni so pa še bolj silili, govoreč: Ljudstvo punta, učeč po vsej Judeji, počenši od Galileje do sém.

6. Pilat pa, slišavši Galilejo, vpraša, če je ta človek Galilejec.

7. In ko zvé, da je izpod oblasti Herodove, pošlje ga k Herodu, kateri je tudi bil te dni v Jeruzalemu.

8. Herod pa ugledavši Jezusa, razveseli se zeló; kajti uže davno ga je želel videti, ker je bil veliko o njem slišal: in nadejal se je, da bo videl kakošen čudež od njega.

9. In vpraševal ga je veliko reči; ali on mu ni ničesar odgovarjal.

10. A véliki duhovni in pismarji so stali, in trdo so ga tožili.

11. A zasramotivši ga Herod z vojaki svojimi, in nasmejavši mu se, obleče mu belo oblačilo, in pošlje ga nazaj k Pilatu.

12. In ta dan sta se Pilat in Herod sprijaznila med seboj; kajti poprej sta se bila sovražila.

13. A Pilat sklicavši vélike duhovne in starešine in ljudstvo,

14. Reče jim: Pripeljali ste mi tega človeka, da odvráča ljudstvo; in glej jaz sem ga pred vami izprašal, in nobene krivice nisem našel na tem človeku v tem, za kar ga tožite.

15. Pa tudi Herod ne; kajti poslal sem vas bil k njemu, in glej, nič ni storil, kar bi bilo smrti vredno.

16. Bičal ga bom torej in izpustil.

17. Moral je pa na vsak praznik *velikonočni* izpustiti jim enega *jetnika*,

18. Ali vse ljudstvo zavpije, govoreč: Vzemi tega, izpusti pa nam Baraba!

19. (Kteri je bil za voljo neke vstaje, ktera je bila v mestu, in za voljo umora vržen v ječo.)

20. Pilat *jih* torej zopet ogovori, hoteč izpustiti Jezusa.

21. Oni so pa vpili: Križaj ga! križaj!

22. In reče jim v tretje: Kaj pa je ta hudega storil? Nič smrti vrednega nisem našel na njem; bičal ga bom torej in izpustil.

23. A oni so tiščali *va-nj* z velikim vpitjem, zahtevajoč, naj se razpné na križ; in zmagovalo je vpitje njihovo in vélikih duhovnov.

24. In Pilat razsodi, naj se zgodí, kar tirjajo.

25. In izpustí jim tega, kateri je bil za voljo vstaje in umora v ječo vržen, za kogar so prosili; a Jezusa izročí njih volji.

26. In ko so ga odpeljali, zgrabijo nekega Simona Cirenejca, kateri je šel s polja, in zadenejo mu križ, naj ponese za Jezusom.

27. Šla je pa za njim velika množica ljudstva, in žen, ktere so jokale in tarnale za njim.

28. Obrnivši se pa Jezus k njim, reče: Hčeri Jeruzalemske, ne jokajte za menoj, nego za seboj jokajte in za otroci svojimi;

29. Kajti glej, prišli bodo dnevi, ko porekó: Blagor nerodovitnim, in telesom, ktera niso rodila, in prsom, ktera niso dojila!

30. Tedaj bodo jeli praviti goram: Padite na nas! in gričem: Pokrijte nas!

31. Kajte če se s sirovim lesom tako dela, kaj bo s suhim?

32. Peljali so pa ž njim vred tudi dva druga, razbojnika, da ju umoré.

33. In ko pridejo na mesto, ktero se imenuje Črepinjek, križajo tu njega, in razbojnika, enega na desno, a drugega na levo.

34. A Jezus je govoril: Oče! odpusti jim; saj ne vedó, kaj delajo. Deleč pa obleko njegovo, vržejo kocko.

35. In stalo je ljudstvo, in gledalo je. Zasmehovali so ga pa ž njimi tudi starešine, govoreč: Drugim je pomogel; naj pomore sebi, če je ta Kristus, izvoljenec Božji.

36. Posmehovali so mu se pa tudi vojaki, in pristopali so in podajali mu ocet,

37. In govorili so: Če si ti kralj Judovski, pomagaj si!

38. Bil je pa tudi napis nad njim napisan z Grškimi in Latinskimi in Hebrejskimi pismeni: Ta je kralj Judovski.

39. A eden od razbojnikov, ktera sta visela, preklinjal ga je, govoreč: Če si ti Kristus, pomagaj sebi in nama!

40. Odgovarjajoč pa drugi, pretil mu je, govoreč: Ali se tudi ti ne bojiš Boga, ko si sam tako obsojen?

41. In midva sicer *sva* po pravici *obsojena*;

kajti prejela sva po delih svojih, kar sva zaslužila: ta pa ni nič hudega storil.

42. In govoril je Jezusu: Spomeni se me, gospod, kedar prideš v kraljestvo svoje.

43. In reče mu Jezus: Resnično ti pravim, danes boš z menoj v raji.

44. Bilo je pa okoli šeste ure, in tema nastane po vsem svetu do devete ure.

45. In solnce otemní, in zagrinjalo temeljna se pretrga na dvoje.

46. In zaklicavši Jezus z močnim glasom, reče: Oče! v roke tvoje izročam dušo svojo. In rekši to, izdahne.

47. Videvši pa stotnik, kar se je zgodilo, hvalil je Boga, govoreč: Zares, ta človek je bil pravičen.

48. In vse ljudstvo, katero se je bilo sešlo to gledat, ko so videli, kaj se godí, vrnejo se, trkajoč na prsi svoje.

49. Stali so pa od daleč vsi znanci njegovi, in žene, ktere so bile ž njim prišle iz Galileje, ter so gledali.

50. In glej, mož po imenu Jožef, svetovec, mož dober in pravičen,

51. (Ta se ni bil vjemal ž njih svetom, in njih dejanjem) iz Arimateje, mesta Judovskega, kateri je tudi sam pričakoval kraljestva Božjega:

52. Ta pristopi k Pilatu, in zaprosi truplo Jezusovo.

53. In sneme ga, in zavije ga v platno, in položí ga v grob iztesan, v katerem še nikoli nobeden ni bil položen.

54. In dan je bil petek, in svitala je sobota.

55. Šle so pa za njim tudi žene, ktere so bile ž njim prišle iz Galileje, in ogledale so grob, in kako je položeno truplo njegovo.

56. Vrnivši se pa, pripravijo dišav in mire; in v soboto odpočijejo, po zapovedi.

XXIV. POGLAVJE.

A prvi *dan* tedna pridejo zeló zgodaj na grob, in prinesó, kar so bile pripravile dišav, in nektere druge *žene* ž njimi.

2. Najdejo pa kamen odvaljen od groba,

3. In ko vnidejo, ne najdeja trupla Gospoda Jezusa.

4. In zgodí se, ko se niso mogle načuditi temu, in glej, dva moža se postavita poleg njih v svetlih oblačilih.

5. Ko so se pa bale, in so pobesile lice k zemlji, rečeta jim: Kaj iščete živega med mrtvimi?

6. Ni ga tu, nego vstal je; spomenite se, kako vam je povedal, ko je bil še v Galileji,

7. Govoreč: Treba je sinu človečjemu iz-

danemu biti v roke ljudî grešnikov, in križanemu biti, in tretji dan vstati.

8. In spomenejo se besed njegovih.

9. In vrnivši se od groba, sporočé vse to enajsterim in vsem drugim.

10. Bile so pa Marija Magdalena in Joana in Marija Jakobova, in druge ž njimi, ktere so to pravile aposteljnóm.

11. In zdele so jim se njih besede kakor laž, in niso jim verjeli.

12. A Peter vstane, in poletí h grobu, in sklonivši se, ugleda samo prte, da ležé, ter odide, čudeč se sam s seboj, kaj se je zgodilo.

13. In glej, dva od njih sta šla tisti dan v trg, kateri je bil šestdeset bežajev daleč od Jeruzalema, in mu je bilo ime Emaus.

14. In onadva sta se pogovarjala med seboj o vsem tem, kar se je zgodilo.

15. In zgodí se, ko sta se pogovarjala in eden drugega vpraševala: in sam Jezus se približa, in šel je ž njima.

16. Ali nju očí so se držale, da ga nista spoznala.

17. In reče jima: Kakošen pogovor je ta, ki ga imata med seboj po poti, in *po kaj* sta žalostna?

18. Odgovarjajoč pa eden, kteremu je bilo ime Kleopa, reče mu: Si li ti edini tujec v

Jeruzalemu, da ne véš, kaj se je te dní v njem zgodilo?

19. Pa jima reče: Kaj? Onadva mu pa rečeta: Za Jezusa Nazarečana, kateri je bil mož prerok, silen v dejanji in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom:

20. Kako so ga naši véliki duhovni in starešine izdali in na smrt obsodili, in križali ga.

21. A mi smo se nadejali, da je on ta, ki ima odrešiti Izraela. Ali vrh vsega tega je danes tretji dan, kar se je to zgodilo.

22. Pa tudi neke žene izmed nas so nas uplašile, ktere so bile zgodaj na grobu;

23. In ko niso našle trupla njegovega, prišle so, govoreč, da so jim se prikazali angelji, kateri pravijo, da je živ.

24. In šli so nekteri od téh, kateri so z nami, na grob, in našli so tako, kakor so bile tudi žene povedale; ali njega niso videli.

25. In on jima reče: O nespametni in lenega srca za verovanje vsega, kar so povedali preroki!

26. Ali ni bilo potrebno, da je Kristus to trpel, in šel v slavo Božjo?

27. In začenshi od Mojzesa in vseh prerokov, razlagal jima je vsa pisma, ktera so bila pisana za njega.

28. In približajo se trgu, v kterega sta šla; in on se je delal, kakor da bi hotel dalje iti.

29. In prinudita ga, govoreč: Ostani z nama, ker se večerí, in dan se je nagnil. Ter vnide, da ostane ž njima.

30. In zgodí se, ko je sedel za mizo ž njima, vzeme kruh in blagoslovi, in prelomi ga, ter jima je dajal.

31. In odpró se očí njune, in spoznata ga; a on izgine od nju.

32. In govorila sta eden drugemu: Ali ni srce gorelo v nama, ko nama je po poti govoril, in ko nama je razlagal pisma?

33. In vstala sta še tisto uro, in vrnila sta se v Jeruzalem, in našla sta enajstere zbrane in té, kateri so bili ž njimi.

34. Kteri so pravili: Res je vstal, in prikazal se je Simonu.

35. In onadva sta razkladala, kaj je bilo na poti, in kako sta ga spoznala, ko je kruh prelomil.

36. Ko so pa to govorili, postavi se sam Jezus sredi njih, in reče jim: Mir vam!

37. In oni se uplašijo, in vsi prestrašeni, mislili so, da vidijo duha.

38. Pa jim reče: Kaj se plašité? in po kaj *takošne* misli vhajajo v srca vaša?

39. Vidite roke moje in noge moje, da sem jaz; potipljite me in pogledjte! Saj duh nima telesa in kostí, kakor vidite, da imam jaz.

40. In rekši to, pokaže jim roke in noge.

41. Ko so pa še od veselja dvomili, in so se čudili, reče jim: Imate tu kakošne jedí?

42. Oni mu pa dadó kos pečene ribe, in meda v satu.

43. In vzel je, in pojedel je pred njimi.

44. In reče jim: To so besede, ktere sem vam bil govoril, ko sem bil še z vami, da se mora izpolniti vse, kar je pisano za me v postavi Mojzesovej in prerokih in psalmih.

45. Tedaj jim odpre um, da so umeli pisma.

46. In reče jim: Tako je pisano, in tako je moral Kristus trpeti, in vstati tretji dan od mrtvih;

47. In da naj se oznanjuje v ime njegovo pokora in odpuščanje grehov po vseh narodih, počenši od Jeruzalema.

48. A vi ste pričé temu.

49. In glej, jaz bom poslal obljubo očeta svojega na vas; a vi sedite v mestu Jeruzalemu, dokler se ne oblečete v moč z višave.

50. In izpelje jih ven do Betanije; in povzdignivši roke svoje, blagoslovi jih.

51. In zgodí se, ko jih je blagoslovil: odstopi od njih, in bil je na nebo nesen.

52. In oni mu se poklonijo, in vrnejo se v Jeruzalem z veliko radostjo.

53. In bili so vseskozi v tempeljnu, hvaleč in blagosloveč Boga. Amen.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA



00000048640

Pod žvoh v Gubijani nedeljo
24/10 97, sobil II⁶ Ivan
Blagauje. 26/10 t. p. v foli
600 pleni izročil to našino.

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

222287